

Johannes

Pimeyteen syttyy valo

¹ Jeesus Kristus* oli olemassa jo ennen kuin mitään muuta olikaan†.

² Alussa hän oli Jumalan luona. Kristus on ollut olemassa aina, ja hän on Jumala.

³ Jo luomistyössä hän oli mukana – mitään ei ole luotu ilman häntä.

⁴ Kristuksessa on ikuinen elämä, valo koko ihmiskunnalle.

⁵ Tämä valo loistaa pimeään maailmaan, mutta maailma ei sitä ymmärrä.

⁶⁻⁷ Jumala lähetti Johannes Kastajan todistamaan siitä, että Jeesus Kristus on ainoa oikea valo.

⁸ Itse Johannes oli vain todistaja, jonka tehtävänä oli osoittaa, kuka valo on.

⁹ Kun Kristus sitten tuli tänne maailmaan, todellinen valo alkoi loistaa jokaiselle. Se valo oli ihmistä varten.

¹⁰ Mutta vaikka Kristus oli osallistunut jo maailman luomiseen, maailma ei tuntenut häntä.

¹¹ Ei edes hänen oma kansansa, juutalaiset, häntä hyväksynyt. Vain harvojen mielestä hän oli tervetullut.

* **1:1** Sananmukaisesti: »Sana», joka tarkoittaa Kristusta, Jumalan viisautta ja voimaa ja kaiken alkuunpanijaa, Jumalaa siinä muodossa kuin hän ilmoitti itsensä ihmisille. † **1:1** Sananmukaisesti: »alussa».

12 Mutta kaikille niille, jotka ottivat hänet vastaan ja luottivat hänen tarjoamaansa pelastukseen‡, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi.

13 Tällaiset ihmiset ovat saaneet uuden elämän, syntyneet uudelleen – eivät ruumiillisesti§, ihmisten suunnitelmien tai himojen tähden, vaan Jumalan tahdosta.

14 Kristus tuli ihmiseksi ja eli ihmisten kanssa täällä maan päällä. Hän oli täynnä armahtavaa rakkautta ja totuutta. Muutamat meistä ovat nähneet hänen kirkkautensa*, Jumalan ainoalle Pojalle kuuluvan kirkkauden.

Johannes osoittaa Jeesusta kansalle

15 Johannes osoitti häntä ihmisjoukoille: »Hänestä minä puhuin sanoessani, että se, joka tulee minun jälkeeni, on minua paljon suurempi. Hän on ollut olemassa kauan ennen minua.»

16 Jeesus toi Jumalan lahjat kaikkien meidän ulottuville.

17 Mooseshan antoi meille ainoastaan lain jyrkkine vaatimuksineen ja armottomine oikeudenkäyttöineen, mutta Jeesus on tuonut meille armahtavan rakkauden.

18 Kukaan ei ole koskaan silmillään nähnyt Jumalaa paitsi hänen ainoa Poikansa, joka on hänen lähellään ja josta me näemme, millainen Jumala on.

19 Juutalaisten johtomiehet† lähettivät Jerusalemissa pappeja ja heidän apulaisiaan

‡ 1:12 Sananmukaisesti: »jotka uskovat hänen nimeensä».

§ 1:13 Sananmukaisesti: »verestä». * 1:14 Ks. Matt. 17:2.

† 1:19 Sananmukaisesti: »juutalaiset».

kysymään Johannekselta, väittikö tämä olevansa Messias.

²⁰ Johannes vastasi heti: »En minä ole Messias.»

²¹ »Kuka sitten olet?» häneltä kysyttiin. »Oletko Elia?»

»En», hän vastasi.

»Oletko se ennustusten profeetta?»[‡]

»En.»

²² »Kuka sitten olet? Sano meille, että voimme vastata niille, jotka lähettivät meidät tänne. Mitä sanot itsestäsi?»

²³ Johannes vastasi: »Minä olen huutavan ääni autiomaasta, huudan niin kuin profeetta Jesaja ennusti: 'Valmistautukaa Herran tuloon!'[§]»

²⁴⁻²⁵ Silloin kansan johtajien lähettämät fariseukset kysyivät: »Jollet siis ole Messias tai Elia tai se profeetta, niin mikä oikeus sinulla on kastaa ihmisiä?»

²⁶ Johannes selitti: »Minä kastan vain vedellä[§], mutta tässä ihmisjoukossa seisoo mies, jota te ette tunne.

²⁷ Hän tulee minun jälkeeni suorittamaan oman tehtävänsä. Minusta ei ole edes hänen orjaiseen.»

²⁸ Tämä tapahtui Jordanin toisella puolella olevassa Betaniassa, jossa Johannes kastoi ihmisiä.

²⁹ Seuraavana päivänä Johannes näki Jeesuksen tulevan luokseen ja sanoi: »Katsokaa, Jumalan uhrikaritsa, joka ottaa pois maailman synnin!

[‡] **1:21** Ks. 5 Moos. 18:15. **§** **1:26** Tai: »vedessä».

³⁰ Häntä minä tarkoitin sanoessani, että pian tulee mies, joka on paljon minua suurempi ja joka on ollut kauan ennen minua.

³¹ Ensin en tuntenut häntä, vaikka olen täällä kastamassa vedellä* voidakseni osoittaa Israelin kansalle, kuka hän on.»

³² Sitten Johannes kertoi, miten hän oli nähnyt Pyhän Hengen laskeutuvan taivaasta kuin kyyhkynen Jeesuksen päälle.

³³ »En tiennyt, että se oli tämä mies», Johannes toisti, »mutta lähettäessään minut kastamaan Jumala ilmoitti: 'Kun näet Pyhän Hengen laskeutuvan ja jäävän jonkun päälle, tiedät, että siinä on henkilö, jota etsit: hän kastaa Pyhällä Hengellä.'

³⁴ Tämän miehen päälle näin Pyhän Hengen laskeutuvan, ja sen vuoksi voin varmasti vakuuttaa, että hän on Jumalan Poika.»

Jeesus valitsee oppilaita

³⁵ Seuraavana päivänä, kun Johannes seisoi keskustelemassa kahden oppilaansa kanssa, Jeesus kulki heidän ohitse.

³⁶ Johannes katsoi häntä pitkään ja sanoi sitten: »Siinä on Jumalan uhrikaritsa.»

³⁷ Johanneksen oppilaat kääntyivät katsomaan ja lähtivät Jeesuksen perään.

³⁸ Jeesus vilkaisi taakseen ja näki heidät. »Mitä te haluatte?» hän kysyi.

»Tahtoisimme tietää missä sinä asut», he vastasivat.

* **1:31** Tai: »vedessä».

39 »Tulkaa mukaan», Jeesus sanoi. He lähtivät hänen majapaikkaansa ja viettivät hänen luonaan sen iltapäivän.

40 Toinen näistä oppilaista oli Andreas, Simon Pietarin veli.

41 Seuraavana aamuna Andreas lähti jo varhain etsimään veljeään Pietaria ja kertoi tälle: »Me olemme löytäneet Messiaan!»

42 Andreas vei sitten Pietarin Jeesuksen luo.

Jeesus katsoi hetken tarkasti Pietaria ja sanoi sitten: »Sinä olet Simon, Johanneksen poika, mutta tästä lähtien sinua kutsutaan Pietariksi, kallioksi.»

43 Seuraavana päivänä Jeesus päätti lähteä Galileaan. Siellä hän näki Filippuksen ja sanoi tälle: »Tule minun mukaani.»

44 Filippus oli Beetsaidasta, samalta seudulta kuin Andreas ja Pietari.

45 Filippus lähti nyt etsimään ystäväänsä Natanaelia ja kertoi tälle: »Me olemme löytäneet Messiaan, sen, josta Mooses ja profeetat puhuivat! Hänen nimensä on Jeesus, ja hän on Joosefin poika Nasaretista.»

46 »Nasaretista!» Natanael huudahti. »Voiko sieltä tulla mitään hyvää?»

»Lähde itse katsomaan», Filippus sanoi.

47 Nähdessään Natanaelin tulevan Jeesus sanoi: »Siinä on rehellinen mies - oikea israeliläinen.»

48 »Mistä tiedät millainen minä olen?» Natanael ihmetteli.

Jeesus vastasi: »Näin sinut viikunapuun alla ennen kuin Filippus tapasi sinut.»

49 »Opettaja, sinä olet Jumalan Poika – Israelin kuningas!» Natanael sanoi.

50 Jeesus kysyi häneltä: »Uskotko niin vain siksi, että sanoin nähneeni sinut viikunapuun alla? Saat paljon parempiakin todisteita.

51 Saat jopa nähdä taivaan avoimena ja Jumalan enkelien tulevan luokseni – sillä minä olen taivaasta kotoisin[†].»

2

Häät Kaanassa

1 Pari päivää myöhemmin Jeesuksen äiti oli vieraana eräissä häissä Kaanan kylässä Galileassa.

2 Myös Jeesus ja hänen oppilaansa oli kutsuttu häihin.

3 Kesken kaiken loppui viini, ja Jeesuksen äiti tuli kertomaan Jeesukselle, mihin pulaan oli jouduttu.

4 »En voi nyt auttaa sinua», Jeesus sanoi.* »Vielä ei ole tullut minun aikani tehdä ihmeitä.»

5 Jeesuksen äiti sanoi kuitenkin palvelijoille: »Tehkää mitä ikinä hän käskää.»

6 Siellä oli kuusi kivistä vesiastiaa, joita käytettiin juutalaisten uskonnollisten puhdistusmenojen yhteydessä, noin sadan litran vetoisia.

7 Jeesus käski palvelijoiden täyttää ne reunoja myöten vedellä.

8 Kun se oli tehty, hän sanoi: »Ottakaa siitä ja viekää pitojen järjestäjälle.»

[†] 1:51 Sananmukaisesti: »Ihmisen Poika».

* 2:4

Sananmukaisesti: »Nainen, mitä minulla on sinun kanssasi tekemistä?»

⁹ Kun tämä oli maistanut vettä, joka oli muutunut viiniksi, hän kutsui sulhasen luokseen kysyäkseen, mistä viini oli peräisin. (Palvelijat tosin tiesivät sen.)

¹⁰ »Tämähän on hyvää viiniä!» hän sanoi. »Taidat tehdä päinvastoin kuin yleensä on tapana: tavallisesti isäntä tarjoaa ensin parhaan viininsä, ja sitten kun ihmiset ovat päihtyneet, hän tuo esiin halvemman viinin. Mutta sinä säästit parhaan viimeiseksi.»

¹¹ Tämä Galilean Kaanassa tapahtunut ihme oli ensimmäinen julkinen osoitus Jeesuksen jumalallisesta voimasta. Hänen oppilaansa uskoivat hänen todella olevan Messias.[†]

¹² Häiden jälkeen Jeesus lähti muutamaksi päiväksi Kapernaumiin äitinsä, veljiensä ja oppilaidensa kanssa.

Temppeli – ei markkinatori

¹³ Sitten tuli juutalaisten pääsiäisjuhlan aika, ja Jeesus meni Jerusalemiin.

¹⁴ Tempelialueella hän näki kauppiaat myymässä karjaa, lampaita ja kyyhkysiä uhrieläimiksi ja rahanvaihtajat istumassa pöytiensä takana.

¹⁵ Jeesus teki nuoranpätkestä ruoskan ja ajoi ulos kauppiaat, lampaat ja härät ja kaatoi rahanvaihtajien pöydät, niin että kolikot vierivät pitkin kiveystä.

¹⁶ Sitten hän meni kyyhkysiä myyvien miesten luo ja sanoi heille: »Viekkää nämä pois täältä! Älkää tehkö minun Isäni talosta markkinatoria.»

[†] **2:11** Sananmukaisesti: »Hänen oppilaansa uskoivat häneen.»

17 Oppilaat muistivat silloin Vanhan testamentin ennustuksen: »Huoli sinun temppeleistäsi kuluttaa minua.»‡

18 »Mikä oikeus sinulla on ajaa heidät ulos?» juutalaisten johtomiehet§ kysyivät tiukasti. »Jos olet saanut valtuutesi Jumalalta, sinun on todistettava se tekemällä jokin ihme.»

19 »Kyllä minä teen teille ihmeen», Jeesus vastasi. »Hävittäkää maan tasalle tämä temppeleli, niin minä rakennan sen uudelleen kolmessa päivässä.»

20 »Mitä!» miehet huusivat. »Tämän temppelein rakentaminen kesti neljäkymmentäkuusi vuotta, ja sinäkö pystyisit tekemään saman kolmessa päivässä!»

21 Puhuessaan »tästä temppeleistä» Jeesus kuitenkin tarkoitti omaa ruumistaan.

22 Kun hän sitten oli noussut kuolleista, hänen oppilaansa muistivat hänen sanansa ja tajusivat, että ne raamatunkohdat, joihin Jeesus oli viitannut, puhuivatkin hänestä itsestään ja olivat kaikki toteutuneet.

23 Ihmeet, jotka Jeesus teki Jerusalemissa pääsiäisjuhlan aikana, saivat monet vakuutuneiksi siitä, että hän todella oli Messias.

24 Mutta Jeesus ei uskoutunut heille, sillä hän tunsi ihmiset perin juurin.

25 Kenenkään ei tarvinnut selittää hänelle, miten epävakaa ihmisen mieli on.

‡ 2:17 Ps. 69:10. § 2:18 Sananmukaisesti: »juutalaiset».

3

Salainen vieras

¹⁻² Kerran iltapimeällä tuli eräs juutalainen hallitusmies nimeltä Nikodeemus, fariseusten puolueen jäsen, puhumaan Jeesuksen kanssa. »Opettaja», hän aloitti, »me kaikki tiedämme, että itse Jumala on lähettänyt sinut meitä opettamaan. Tekemäsi ihmeet ovat siitä todistuksena.»

³ Jeesus vastasi: »Totta totisesti: sinun on mahdotonta päästä Jumalan valtakuntaan, jollet synny uudestaan.»

⁴ »Synny uudestaan!» Nikodeemus huudahti. »Mitä se tarkoittaa? Miten ihminen voi vanhana syntyä uudestaan? Eihän hän voi mennä takaisin äitinsä kohtuun ja syntyä toista kertaa.»

⁵ Jeesus vastasi: »Kuuntele tarkasti: jollei ihminen synny vedestä ja Hengestä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan.

⁶ Ihmisestä syntyy ihminen tähän maailmaan, mutta vain Pyhä Henki antaa uuden elämän taivaasta.

⁷ Älä siis ihmettele, kun sanon, että sinun on synnyttävä uudestaan hengellisesti.

⁸ Pyhä Henki on kuin tuuli: voit kuulla sen huminan, mutta et pysty sanomaan mistä se tulee tai minne se on menossa. Samoin ihmisenkään ei pysty arvioimaan, kenelle Henki seuraavaksi lahjoittaa taivaasta elämän.»

⁹ »Mitä tarkoitat?» Nikodeemus kysyi.

¹⁰ Jeesus vastasi: »Olet arvostettu juutalaisten opettaja etkä kuitenkaan ymmärrä näitä asioita!

11 Minä puhun sinulle nyt sellaisesta, minkä tunnen ja minkä olen nähnyt, etkä sinä kuitenkaan usko minua.

12 Mutta jos et usko, kun puhun tämän maailman asioista, kuinka voisit uskoa, jos kertoisin sinulle mitä taivaassa tapahtuu?

13 Minä* yksin olen tullut maailmaan taivaasta ja menen sinne takaisin.

14 Samalla tavoin kuin Mooses autiomaassa nosti pronssista tehdyn käärmeen tankoon, samoin minutkin naulitaan ristille –

15 siksi, että jokainen, joka uskoo minuun, saisi ikuisen elämän.

16 Jumala rakasti maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa sitä varten, ettei kukaan, joka uskoo häneen, joutuisi perikatoon vaan saisi ikuisen elämän.

17 Jumala ei lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan sitä vaan pelastamaan sen.

18 Niitä ei tuomita, jotka uskovat. Muut sanelivat oman kadotustuomionsa kieltäytyessään hyväksymästä Jumalan ainoaa Poikaa pelastajakseen.

19 Heidän tuomionsa perustuu siihen, että maailmaan loistaa Jumalan valo, mutta pimeys miellyttää heitä enemmän, sillä heidän tekonsa ovat pahat.

20 He pysyvät kaukana valosta, koska pelkäävät, että se paljastaisi heidän syntinsä ja heitä rangaistaisiin.

21 Mutta ne, jotka tottelevat Jumalaa, tulevat mielellään valoon, että muutkin näkisivät, miten

* **3:13** Sananmukaisesti: »Ihmisen Poika».

Jumalan tahto voi toteutua ihmisen elämässä.»

²² Myöhemmin Jeesus ja hänen oppilaansa lähtivät Jerusalemissa, mutta viipyivät jonkin aikaa muualla Juudeassa, jossa he kastoivat ihmisiä.

Johannes Kastaja ja Jeesus

²³⁻²⁴ Johannes Kastaja ei vielä silloin ollut joutunut vankilaan. Hän kastoi Aionissa lähellä Salimia, koska siellä oli paljon vettä.

²⁵ Johanneksen oppilaiden ja juutalaisten kesken syntyi väittelyä juutalaisten puhdistusmenoista ja kasteesta[†].

²⁶ Sen tähden Johanneksen oppilaat tulivat sanomaan Johannekselle: »Mies, jonka näimme Jordanin toisella puolella – se, jonka sanoit olevan Messias – hänkin kastaa, ja kaikki menevät sinne eivätkä tule enää meidän luoksemme.»

²⁷ Johannes vastasi: »Jumala antaa jokaiselle ihmiselle oman tehtävän. Minun tehtäväni on valmistaa tietä tuolle miehelle, että kaikki menisivät hänen luokseen.

²⁸ Tiedätte itse, kuinka selvästi olen sanonut, etten ole Messias. Olen täällä valmistamassa hänelle tietä – siinä kaikki.

²⁹ Ihmisten huomio kiintyy luonnollisesti häneen – morsian kiirehtii tietenkin sinne, missä sulhanen on. Sulhasen ystävät ovat iloisia yhdessä hänen kanssaan. Minä olen sulhasen ystävä, ja olen riemuissani hänen menestyksensä.

³⁰ Jeesuksen kuuluukin tulla yhä suuremmaksi ja minun yhä pienemmäksi.

[†] **3:25** Sananmukaisesti: »puhdistuksesta».

³¹ Hän on taivaasta ja hallitsee kaikkea. Minä olen maasta ja puhun sen mukaan.

³² Jeesus puhuu siitä, mitä hän on nähnyt ja kuullut, mutta vain harvat uskovat häntä.

³³ Ne, jotka uskovat, huomaavat, että Jumala on totuus.

³⁴ Jumala on tämän miehen lähettänyt, ja hän puhuu Jumalan sanoja, sillä Jumalan Henki täyttää hänet.

³⁵ Isä rakastaa Poikaansa ja on antanut kaiken hänen käsiinsä.

³⁶ Kaikilla, jotka uskovat Jumalan Poikaan, on ikuinen elämä. Ne, jotka eivät usko häneen eivätkä tee hänen tahtonsa mukaan, eivät saa nähdä taivasta, vaan jäävät Jumalan tuomitaviksi.»

4

Nainen, jolla oli viisi miestä

¹⁻² Jeesus sai tietää fariseusten kuulleen, että hän kastoi suurempia ihmisjoukkoja kuin Johannes – vaikka Jeesus itse ei kastanut, vaan hänen oppilaansa – ja että hänen oppilaihinsa liittyi enemmän ihmisiä kuin Johanneksen oppilaihin.

³ Sen vuoksi hän lähti Juudeasta takaisin Galileaan.

⁴ Matkalla hänen oli kuljettava Samarian halki.

⁵⁻⁶ Puolen päivän aikaan hän tuli lähelle Sykarin kylää. Siellä on Jaakobin kaivo maalla, jonka Jaakob oli antanut pojalleen Joosefille. Pitkä kävelymatka kuumassa auringossa oli

uuvuttanut Jeesuksen, ja hän istui kaivolle lepäämään.

⁷ Pian tuli eräs samarialainen nainen hakemaan vettä, ja Jeesus pyysi häneltä juotavaa.

⁸ Jeesus oli sillä hetkellä yksin, sillä hänen oppilaansa olivat lähteneet kylään ostamaan ruokaa.

⁹ Nainen hämmästyi. »Olet juutalainen! Kuinka sinä pyydät juotavaa minulta – samarialaiselta naiselta?» hän sanoi. Juutalaiset eivät näet yleensä suostuneet edes puhumaan samarialaisten kanssa.

¹⁰ Jeesus vastasi: »Jos tietäisit, minkä ihmeellisen lahjan Jumala tahtoo sinulle antaa ja kuka minä olen, sinä pyytäisit ja saisit minulta elävää vettä.»

¹¹ »Mutta eihän sinulla ole edes köyttä eikä astiaa», nainen sanoi, »ja tämä on syvä kaivo. Mistä sinä sitä elävää vettä saisit?»

¹² Oletko muka suurempi kuin esi-isämme Jaakob? Kuinka sinulla voisi olla parempaa vettä kuin tämä, joka kelpasi Jaakobille, hänen pojilleen ja karjalleen?»

¹³ »Tämä vie janon vain hetkeksi», Jeesus sanoi.

¹⁴ »Mutta siitä vedestä, jota minä ihmisille annan, tulee heidän sisimpäänsä ehtymätön lähde, josta pulppuaa ikuinen elämä», hän jatkoi.

¹⁵ »Anna minulle sellaista vettä», nainen sanoi. »Silloin minun ei enää tule jano eikä minun tarvitse tehdä joka päivä tätä pitkää vedenhaku-
matkaa.»

¹⁶ »Hae miehesi tänne», Jeesus kehotti.

¹⁷ »En minä ole naimisissa», nainen vastasi.

»Et todellakaan», Jeesus sanoi.

¹⁸ »Sinullahan on ollut viisi miestä, eikä sekään, jonka kanssa nyt asut, ole aviomiehesi.»

¹⁹ »Sinun täytyy olla profeetta, kun sen tiedät», nainen vastasi.

²⁰ »Mutta sano minulle, miksi te juutalaiset väitätte, että Jerusalemin on ainoa oikea jumalanpalveluspaikka. Meidän samarialaisten mielestä se on täällä Garissimin vuorella*, jossa esisämme pitivät jumalanpalveluksia.»

²¹ Jeesus vastasi: »Nyt on tulossa aika, jolloin ei enää väitellä siitä, onko Isää rukoiltava täällä vai Jerusalemissa.

²²⁻²³⁻²⁴ Tärkeämpää kuin *missä* Jumalaa palvotaan ja rukoillaan, on *miten* se tehdään. Jumala, Isämme, on Henki, ja hän tahtoo, että rukoillessamme annamme Pyhän Hengen ohjata meitä totuuteen.

Te palvelette Jumalaa, jota ette tunne. Minun oppilaani palvelevat Jumalaa, jonka tuntevat. Maailman pelastus tulee juutalaisten keskuudesta.»

²⁵ Nainen sanoi: »Sen ainakin tiedän, että Messias tulee – hän, jota kutsutaan Kristukseksi – ja kun hän tulee, hän selittää meille kaiken.»

²⁶ Silloin Jeesus sanoi hänelle: »Minä olen Messias!»

²⁷ Jeesuksen oppilaat tulivat takaisin. He hämmästyivät löytäessään Jeesuksen puhumasta naisen kanssa, mutta kukaan heistä ei kysynyt, miksi hän niin teki tai mistä he olivat puhuneet.

* **4:20** Sisältyy ajatukseen.

28 Nainen jätti silloin vesiastiansa kaivon viereen, meni kylään ja sanoi siellä kaikille:

29 »Tulkaa katsomaan miestä, joka tietää minusta kaiken! Voisiko hän olla Messias?»

30 Kyläläisiä lähti suuri joukko katsomaan häntä.

31 Sillä välin Jeesuksen oppilaat kehottivat häntä syömään.

32 »Minun ei ole nälkä», hän sanoi. »Minulla on sellaista ruokaa, mistä te ette tiedä mitään.»

33 »Kukahhan sitä on tuonut?» oppilaat kyseivät toinen toisiltaan.

34 Silloin Jeesus selitti: »Minun ruokani on sitä, että teen, mitä lähettäjäni, Jumala, tahtoo.

35 Kuvitteletteko te, että korjuuaika alkaa vasta sitten, kun kesä neljän kuukauden kuluttua on ohi? Katsokaa ympärillenne! Leikkuutyö voi alkaa, sillä vilja on kypsynyt korjattavaksi.

36 Sadonkorjaajan palkkana on ilo saada koota satoa ikuiseen elämään. Kylväjän ja leikkaajan ilo on yhteinen.

37 Usein toinen kylvää ja joku toinen korjaa sadon.

38 Minä olen lähettänyt teidät leikkaamaan viljaa sieltä, minne ette ole kylväneet; toiset tekevät työn, ja te saatte korjata sadon.»

39 Monet tuon samarialaiskylän asukkaista uskoivat Jeesuksen olevan Messias, koska nainen oli sanonut: »Hän tiesi minusta kaiken!»

40 Ihmiset, jotka olivat tulleet kaivolle Jeesusta katsomaan, pyysivät häntä jäämään heidän kyläänsä. Hän jäikin sinne kahdeksi päiväksi.

41 Monet uskoivat häneen kuultuaan hänen puhuvan.

42 He sanoivat silloin naiselle: »Me uskomme nyt, kun itse kuulimme hänen puhuvan – emme enää vain sen perusteella mitä sinä kerroit. Hän on todella maailman pelastaja, Messias.»

43 Niiden kahden päivän kuluttua Jeesus meni Galileaan.

44 Hänellä oli tapana sanoa: »Muualla profeettaa kunnioitetaan, mutta ei hänen omassa maassaan.»

45 Nyt galilealaiset ottivat hänet vastaan avosylin, sillä he olivat olleet Jerusalemissa pääsiäisjuhlan aikana ja nähneet hänen tekevän joitakin ihmeitä.

»Poikasi on parantunut»

46-47 Ollessaan matkalla Galilean halki Jeesus saapui Kaanan kaupunkiin, jossa hän oli muuttanut veden viiniksi. Kun hän oli siellä, eräs kapernaumlainen hallituksen virkamies, jonka poika oli hyvin sairas, kuuli Jeesuksen tulleen Juudeasta ja olevan nyt Galileassa. Mies meni Kaanaan, löysi Jeesuksen ja pyysi hartaasti tätä tulemaan Kapernaumiin parantamaan hänen poikansa, joka oli kuolemaisillaan.

48 Jeesus kysyi: »Eikö kukaan teistä usko minuun, ellen tee yhä uusia ihmeitä?»

49 Virkamies hätäntyi: »Voi tule, ennen kuin lapseni kuolee!»

50 Jeesus sanoi silloin miehelle: »Palaa kotiin. Poikasi on parantunut.» Mies uskoi Jeesusta ja lähti kotiinsa.

51 Kun mies oli vielä matkalla, muutamia hänen palvelijoitaan tuli häntä vastaan. Heiltä

hän kuuli, että kaikki oli hyvin: hänen poikansa oli terve!

⁵² Mies kysyi, milloin poika oli alkanut toipua, ja hänelle kerrottiin: »Eilen kello yhden maissa päivällä kuume yhtäkkiä laski.»

⁵³ Silloin isä tajusi, että juuri samaan aikaan Jeesus oli sanonut hänelle: »Poikasi on parantunut.» Hän ja koko hänen talonsa väki uskoivat, että Jeesus oli Messias.

⁵⁴ Tämä oli toinen ihme, jonka Jeesus Juudeasta lähtönsä jälkeen teki Galileassa.

5

Parantamisihmeitä paheksutaan

¹ Myöhemmin Jeesus palasi Jerusalemiin eräille juutalaisten juhille.

² Kaupungissa oli lähellä Lammasporttia Betesdan lammikko, jota ympäröi viisi pylväskäytävää.

³⁻⁴ Niissä makasi joukoittain halvaantuneita ja sokeita ihmisiä. He odottivat veden kuohuvan tietyllä tavalla, sillä uskottiin, että enkeli kävi liikuttamassa sitä ja ensimmäinen ihminen, joka sen jälkeen astuisi veteen, parantuisi.*

⁵ Yksi siellä makaavista miehistä oli ollut liikuntakyvytön 38 vuotta.

⁶ Jeesus näki miehen. Hän tiesi, kuinka kauan tämä oli ollut sairas ja kysyi: »Haluatko tulla terveeksi?»

⁷ »Ei minulla ole mitään mahdollisuutta», mies sanoi, »sillä en tunne ketään, joka auttaisi minut

* **5:3-4** Tämä virke puuttuu monista vanhemmista käsikirjoituksista.

veteen silloin kun se alkaa kuohua. Kun yritän päästä sinne, joku muu ehtii aina edelleni.»

⁸ Jeesus sanoi hänelle: »Nouse seisomaan, kääri makuumattosi kokoon ja mene kotiin.»

⁹ Mies parani silmänräpäyksessä! Hän kääri maton kokoon ja käveli kaikkien nähden.

Mutta silloin oli juutalaisten pyhäpäivä, sapatti.

¹⁰ Sen vuoksi kansan johtomiehet sanoivat parannelulle: »Sapattina ei saa tehdä työtä – sinunkaan ei ole lupa kantaa mattoasi.»

¹¹ »Hän, joka minut paransi, käski minun ottaa sen», hän vastasi.

¹² »Kuka niin uskalsi sanoa?» he tiukkasivat.

¹³ Mies ei tiennyt, ja Jeesus oli jo kadonnut ihmisjoukkoon.

¹⁴ Myöhemmin Jeesus näki parantamansa miehen temppelissä ja sanoi hänelle: »Sinä olet nyt terve. Älä enää tee syntiä, ettei sinulle tapahdu mitään pahempaa.»

¹⁵ Silloin mies lähti etsimään juutalaisten johtomiehiä ja sanoi heille, että hänen parantajansa nimi oli Jeesus.

¹⁶ Sen vuoksi Jeesusta alettiin syyttää sapatin rikkomisesta.

¹⁷ Siihen hän vastasi: »Minun Isäni tekee aina hyvää, ja minä noudatan hänen esimerkkiään.»[†]

¹⁸ Silloin juutalaisten johtomiehet halusivat surmata hänet; eihän hän ainoastaan rikkonut heidän sapattimääräyksiään, vaan myös puhui

[†] **5:17** Sananmukaisesti: »minun Isäni tekee työtä tähän asti, ja minä teen työtä».

Jumalasta Isänään tehden siten itsensä Jumalan vertaiseksi.

¹⁹ Jeesus sanoi heille: »Ei Poika voi tehdä mitään yksinään. Hän tekee vain sitä, mitä näkee Isän tekevän, ja samalla tavalla kuin Isä.

²⁰ Isähän rakastaa Poikaansa ja näyttää hänelle kaiken, mitä itse tekee – vieläkin suurempia ihmeitä kuin tämän miehen parantaminen.

²¹ Samoin tekee Poika: hän jopa herättää kuolleista ne, jotka haluaa.

²² Isä on jättänyt myös tuomiovallan Pojalleen,

²³ jotta kaikki kunnioittaisivat Poikaa samalla tavoin kuin Isää. Mutta jos ette halua kunnioittaa Jumalan Poikaa, jonka Jumala on lähettänyt teidän luoksenne, silloin ette kunnioita Isääkään.

²⁴ Todellakin: jokaisella, joka kuulee minun sanani ja uskoo Jumalaan, on ikuinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi synneistään, vaan on jo siirtynyt kuolemasta elämään.

²⁵ Totisesti se aika vielä tulee – oikeastaan se on jo tullutkin – jolloin Jumalasta erossa elävät ihmiset kuulevat minun ääneni. Ne heistä, jotka haluavat kuunnella Jumalan Pojan ääntä, saavat elää.

²⁶ Isällä on elämä itsessään, samoin Pojalla, sillä Isä on sen hänelle antanut.

²⁷ Pojalla on myös valta tuomita ihmiskunta, onhan hän Messias.

²⁸ Ei siinä ole mitään ihmettelemistä. Kerran tulee sekin aika, jolloin kaikki kuolleet kuulevat hautoihinsa Jumalan Pojan äänen

29 ja nousevat kuolleista – ne, jotka ovat tehneet hyvää, ikuiseen elämään, ja ne, jotka ovat jatkaneet pahan palvelemista, kadotustuomioon.

30 Minä en tuomitse ketään ilman Isää. Langedan tuomioni sen mukaan, mitä Jumala, joka on minut lähettänyt, tahtoo. Siksi tuomio on oikea.

31 Teidän ei tietysti tarvitse uskoa minuun sen tähden, että puhun itse itsestäni.

32 Mutta uskokaa Johannes Kastajaa!

33 Olettehan te käyneet häntä kuuntelemassa – mitä hän puhuu minusta, on totta.

34 Ratkaisevaa ei kuitenkaan ole se, mitä ihminen sanoo. Muistutin Johanneksesta vain sen tähden, että uskoisitte minuun ja pelastuisitte.

35 Johannes oli teille kuin valo, jota hetken ihailitte.

36 Minulla on kuitenkin vielä Johannesta suurempi todistaja: ihmeet, joita olen tehnyt. Isä on antanut minulle vallan tehdä niitä – ne osoittavat, että hän on minut lähettänyt.

37 Isä on myös itse todistanut minusta, vaikka te ette olekaan häntä nähneet eikä hän ole suoraan puhunut teille.

38 Mutta miten te voisitte ottaa vastaan hänen sanomansa – ettehän usko minuakaan.

39 Te tutkitte Vanhaa testamenttia‡, koska siinä on teidän mielestänne ikuinen elämä. Se puhuu juuri minusta!

40 Mutta minun luokseni te ette halua tulla, että voisin antaa teille ikuisen elämän.

41 En minä teidän suosiotanne etsi.

‡ 5:39 Sananmukaisesti: »kirjoituksia».

⁴² Tunnen teidät ja tiedän hyvin, ettei teissä ole Jumalan rakkautta.

⁴³ Tulin luoksenne Isäni nimissä, ettekä te otaneet minua vastaan. Kuitenkin otatte avosylin vastaan sellaisia, joita Jumala ei ole lähettänyt, vaan jotka edustavat vain itseään.

⁴⁴ Onko siis ihme, ettette voi uskoa? Tehän etsitte inhimillistä vaikutusvaltaa, mutta vähän välitätte siitä kunniaista, joka tulee Jumalalta.

⁴⁵ Isän edessä en kuitenkaan minä ole syyttäjänne vaan Mooses, sama Mooses, jonka lakeja noudattamalla te toivotte pelastuvan.

⁴⁶ Mutta ettehän te usko Moosesta: jos te häntä uskoisitte, uskoisitte myös minua, sillä minusta Mooses kirjoitti.

⁴⁷ Ja kun ette usko Mooseksen kirjoituksia, ei ole ihme, ettette usko minuakaan.»

6

Jeesus antaa ruokaa viidelle tuhannelle miehelle

¹ Tämän jälkeen Jeesus meni Galilean- eli Tiberiaanjärven yli.

²⁻³⁻⁴ Suuri ihmisjoukko – useimmat pyhiinvaeltajia ja matkalla Jerusalemin pääsiäisjuhille* – seurasi häntä kaikkialle nähdäkseen, kuinka hän paransi sairaita. Jeesus meni vuorelle ja istui siellä opetuslapset ympärillään.

⁵ Pian hän näki suuren väkijoukon nousevan vuoren rinnettä. Ihmiset etsivät taas häntä.

* **6:2-3-4** Sananmukaisesti: »pääsiäinen, juutalaisten juhla, oli lähellä».

Filippukseen päin kääntyen Jeesus kysyi: »Mistä me ostamme leipää tälle kansanpaljoudelle?»

⁶ Hän tahtoi kysymyksellään vain koetella Filippusta – itse hän tiesi, mitä aikoi tehdä.

⁷ Filippus vastasi: »Siihen tarvittaisiin kokonainen omaisuus!»[†]

⁸ Silloin Simon Pietarin veli Andreas puuttui puheeseen:

⁹ »Täällä on poika, jolla on viisi ohraleipää ja pari kalaa. Mutta mitä niistä kannattaa puhuakaan, kun on tällainen joukko ruokittavana.»

¹⁰ »Pyytäkää kaikkia istumaan», Jeesus sanoi. Ja kaikki – yksin miehiä arvioitiin olevan viisituhatta – istuivat ruohon peittämille rinteille.

¹¹ Jeesus otti leivät, kiitti niistä Jumalaa ja jakoi ne ihmisille. Samoin hän jakoi kalat.

¹² Kaikki söivät kyllikseen. »Kerätkää nyt ruuantähteet», Jeesus kehotti oppilaitaan, »niin ettei mitään jää hukkaan.»

¹³ Leivänpalasia kertyi vielä kaksitoista korilista.

¹⁴ Kun ihmiset tajusivat, mikä valtava ihme oli tapahtunut, he sanoivat innostuneina: »Hän on varmasti se profeetta, jonka tuloa olemme odottaneet.»

¹⁵ Jeesus näki, että kansa oli valmis kruunaamaan hänet kuninkaaksi – vaikka väkisin. Sen vuoksi hän lähti yksinään vielä ylemmäs vuorelle.

[†] 6:7 Sananmukaisesti: »kaksisataa denaria». Tavallinen päiväpalkka oli yksi denari.

16 Illalla Jeesuksen oppilaat menivät alas rantaan odottamaan häntä.

17 Mutta kun sitten tuli pimeä, eikä Jeesus ollut vielääkään palannut, he nousivat veneeseen ja suuntasivat sen keulan kohti järven vastakkaista rantaa ja Kapernaumia.

18 Matkalla alkoi puhaltaa navakka tuuli, ja vaahtopäät laineet löivät veneen laidan yli.

19 Soudettuaan viitisen kilometriä miehet yhtäkkiä näkivät Jeesuksen kävelevän järvellä heitä kohti. He pelästyivät suunnattomasti.

20 Jeesus huusi heille: »Minä se vain olen, älkää pelästykö!«

21 Silloin he pyysivät häntä tulemaan veneeseen, mutta samassa vene olikin jo perillä.

Elämän leipä

22-23 Vielä seuraavana aamunakin ihmisiä oli koolla sillä paikalla, missä Jeesus oli antanut heille ruokaa. Tiedettiin näet, että Jeesus ja hänen oppilaansa olivat ensin yhdessä saapuneet sinne, ja että vain oppilaat olivat edellisenä iltana astuneet veneeseen. Muutamia Tiberiaasta tulleita veneitä oli lähistöllä.

24 Kun ihmiset olivat nähneet, ettei Jeesus eivätkä hänen oppilaansa olleet rannalla, he lähtivät veneillä Kapernaumiin etsimään Jeesusta.

25 Päästyään perille ja löydettyään hänet ja sanoivat: »Miten sinä tänne tulit?«

26 Jeesus vastasi: »Totuus on, että te juoksette perässäni siksi, että saitte minulta leipää, ettekä siksi, että uskotte minuun.

27 Älkää ajatelko pelkästään kaikkea katoavaa – ruokaa ja muuta sellaista. Etsikää sen sijaan ikuista elämää. Minä, Ihmisen Poika, voin sen teille antaa. Juuri sitä varten Isä Jumala on minut taivaasta tänne lähettänyt.»

28 Kansanjoukosta kysyttiin: »Mitä meidän sitten pitäisi tehdä, että Jumala olisi meihin tyytyväinen?»

29 Jeesus sanoi: »Jumalan tahto on, että te uskoisitte häneen, jonka Jumala on lähettänyt.»

30 Ihmiset vastasivat: »Sinun on tehtävä enemmän ihmeitä meidän nähtemme, jos haluat meidän uskovan, että olet Messias.

31 Anna meille joka päivä ilmaista leipää – saivathan esi-isämmekin sitä autiomaavaelluksensa aikana. Raamatussa sanotaan: 'Mooses antoi heille leipää taivaasta.'»

32 Jeesus sanoi: »Ei Mooses sitä heille antanut, vaan minun Isäni.

33 Hän tarjoaa teille todellista taivaan leipää, joka tuo maailmalle elämän.»

34 »Anna meille aina sitä leipää», kuulijat sanoivat.

35 Jeesus vastasi: »Minä olen elämän leipä. Joka tulee minun luokseni, löytää vastauksen perimmäisiin kysymyksiinsä.

36 Mutta te ette usko minuun, vaikka olette minut nähneet.

37 Kaikista niistä, joille Isä on antanut uskon minuun, tulee minun omiani. Minä en koskaan aja pois ketään, joka luokseni tulee.

38 Olen tullut tänne maailmaan tekemään kaiken mitä lähettäjäni, Jumala, tahtoo – en sitä mitä itse tahdon.

39 Jumala tahtoo, etten hukkaa ainuttakaan niistä, jotka hän on minulle antanut, vaan viimeisenä päivänä herätän heidät kuolleista ikuiseen elämään.

40 Isäni haluaa, että jokainen, joka uskoo minun olevan hänen Poikansa, saa ikuisen elämän, ja siksi minä herätän sen ihmisen kuolleista viimeisenä päivänä.»

41 Juutalaisia ärsytti, että hän väitti olevansa leipä, jonka Jumala on antanut taivaasta.

42 »Mitä tuo nyt muka on? Eihän hän ole sen kummempi kuin Joosefin poika. Tunnettemehan me hänen vanhempansa. Kuinka hän voi sanoa tulleensa taivaasta?» he kyselivät.

43 Jeesus vastasi siihen: »Mikä teitä niin kovasti ärsyttää?

44 Ei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt, häntä minun luokseni vedä. Ja hänet minä herätän eloon viimeisenä päivänä.

45 Onhan Raamattuun kirjoitettu: 'Jumala opettaa heitä kaikkia.' Ne, jotka ovat Isältä kuulleet totuuden ja siihen myöntyneet, tulevat minun luokseni.

46 Vain minä olen nähnyt Isän, ei kukaan muu.

47 Ja tämä on totuus: jokaisella, joka uskoo minuun, on jo nyt ikuinen elämä.

48 Minä olen elämän leipä.

49 Siinä leivässä, jonka teidän esi-isänne autiomaavaelluksen aikana saivat taivaasta, ei ollut todellista elämää, sillä he kaikki kuolivat.

50 Mutta on myös sellaista taivaan leipää, että jokainen joka sitä syö, saa ikuisen elämän.

51 Minä olen se taivaasta annettu leipä, joka tekee eläväksi. Jokainen, joka syö tätä leipää, elää ikuisesti. Tämä leipä on minun ruumiini, joka on annettu ihmiskunnalle, että se pelastuisi.»

52 Juutalaiset rupesivat riitelemään keskenään siitä, mitä Jeesus tarkoitti. »Miten tuo mies voisi antaa meille ruumiinsa syötäväksi?» he kyselivät.

53 Silloin Jeesus sanoi uudestaan: »Totisesti: jollette syö minun ruumistani ja juo minun vertani, teillä ei ole ikuista elämää.

54 Mutta sillä, joka syö ruumiini ja juo vereni, on ikuinen elämä. Minä myös herätän hänet kuolleista viimeisenä päivänä.

55 Minun ruumiini on ainoa oikea ruoka ja vereni ainoa oikea juoma.

56 Jokainen, joka syö ruumiini ja juo vereni, pysyy tiiviissä yhteydessä minuun – ja minä häneen.

57 Voima, josta minä elän, tulee elävältä Jumalalta. Samalla tavalla ne, jotka nauttivat minun ruumiini ja vereni, saavat elämän minulta.

58 He eivät kuole niin kuin teidän esi-isänne. Minä olen taivaasta. Joka syö tätä leipää, sillä on ikuinen elämä.»

59 Tämän kaiken Jeesus puhui Kapernaumin synagogassa.

60 Jeesuksen oppilaatkin sanoivat: »Onhan tuo nyt aivan käsittämätöntä puhetta. Tajuaako joku, mitä hän tarkoittaa?»

61 Jeesus näki oppilaidensa tyytymättömyyden ja sanoi heille: »Loukkaako tämä teitä?

62 Mitä te sitten ajattelette, kun näette minun[‡] palaavan taivaaseen?

63 Pyhä Henki yksin antaa ikuisen elämän. Ihmisponnistuksin sitä ei saavuteta. Minun sanani ovat Hengen puhetta: niissä on elämä. §

64 Jotkut teistä eivät kuitenkaan usko minua.» Jeesus tiesi alusta saakka, ketkä eivät uskoneet ja kuka hänet kavaltaisi.

65 Jeesus lisäsi: »Tätä minä tarkoitin sanoesani, ettei kukaan voi tulla minun luokseni, jollei Isäni häntä vedä.»

66 Tämän puheen kuultuaan monet hänen oppilaistaan käänsivät hänelle selkänsä.

67 Silloin Jeesus kysyi niiltä kahdeltatoista oppilaaltaan: »Lähdettekö tekin pois?»

68 Simon Pietari vastasi: »Mestari, kenen luo me menisimme? Vain sinun sanoistasi ihminen saa ikuisen elämän.

69 Me uskomme sinua ja tiedämme, että olet Jumalan pyhä Poika.»

70 Silloin Jeesus sanoi: »Minä valitsin teidät kaksitoista, ja yksi teistä on saatana.»

71 Hän tarkoitti Juudasta, Simon Iskariotin poikaa, joka oli yksi niistä kahdestatoista ja joka myöhemmin kavalsi Jeesuksen.

7

Jeesuksesta väitellään

‡ 6:62 Sananmukaisesti: »Ihmisen Pojan».

§ 6:63 Sanan-

mukaisesti: »Henki tekee eläväksi».

¹ Sen jälkeen Jeesus meni Galileaan, jossa hän kulki kylästä kylään. Hän pysytteli poissa Juudeasta, sillä juutalaisten johtomiehet punoivat siellä juonia hänen surmaamiseksi.

² Yksi juutalaisten suurista juhlista, lehtimajanjuhla, oli tulossa,

³ ja Jeesuksen veljet kehottelivat häntä lähtemään Juudeaan juhille: »Mene vain sinne, niin useammat ihmiset saavat nähdä ihmeitäsi.

⁴ Eihän sinusta koskaan tule kuuluisaa, kun tällä tavalla piileksit. Jos kerran olet niin erinomainen, niin näytä se maailmalle.»

⁵ Jeesuksen veljekkään eivät uskoneet häneen.

⁶ Jeesus vastasi: »Jumala ei ole tarkoittanut, että menisin sinne nyt.

⁷ Te voitte mennä milloin tahansa – eihän maailma teitä vihaa. Mutta minua se vihaa, koska minä osoitan sille sen syntisyyden.

⁸ Menkää te vain! Minä tulen myöhemmin, kun oikea hetki koittaa.»

⁹ Ja Jeesus jäi vielä Galileaan.

¹⁰ Sen jälkeen kun Jeesuksen veljet jo olivat lähteneet juhille, hänkin meni sinne kaikessa hiljaisuudessa.

¹¹ Juutalaisten johtomiehet etsivät häntä juhla väen joukosta ja kyselivät, oliko kukaan nähnyt häntä.

¹² Hänestä kyllä kohistiin. »Ihmeellinen mies», sanoivat toiset. »Huijari hän on!» sanoivat toiset.

¹³ Julkisesti ei kukaan uskaltanut häntä puolustaa peläten johtavien juutalaisten rangaistusta.

14 Juhlat olivat puolivälissä, kun Jeesus meni temppeleihin ja ryhtyi opettamaan kansaa.

15 Juutalaisten johtomiehet hämmästyivät kuullessaan, mitä hän puhui. »Kuinka hänellä voi olla näin paljon tietoa Raamatusta, kun hän ei ole käynyt meidän koulujamme?» he ihmettelivät.

16 Jeesus sanoi siihen: »Minä en esitä omia ajatuksiani, vaan Jumalan, joka minut on lähettänyt.

17 Jos joku teistä todella päättää tehdä, niin kuin Jumala tahtoo, hän saa aivan varmasti tietää, opetanko minä Jumalan totuutta vai jotain omaani.

18 Joka esittää omia ajatuksiaan, toivoo saavansa niistä kiitosta, mutta joka tahtoo tuottaa kunniaa lähettäjälleen, on luotettava ja rehellinen.

19 Kukaan teistä ei noudata Mooseksen lakia. Miksi sitten syytätte minua sen rikkomisesta? Miksi haluatte tappaa minut sen takia?»

20 Kansanjoukko vastasi: »Olet järjiltäsi! Kuka sinua on yrittänyt tappaa?»

21 Jeesus sanoi: »Tein työtä sapattina, kun paransin miehen, ja te olitte ihmeissänne.

22 Tekin teette työtä sapattina pyrkiessänne noudattamaan Mooseksen ympärileikkausmääräystä. Ja huomatkaa, että tuo määräys on vanhempi kuin Mooseksen laki.

23 Tekin ympärileikkaatte lapsen sapattina, jos se sattuu olemaan oikea aika. Miksi minut sitten tuomittaisiin siitä, että teen ihmisen kokonaan terveeksi sapattina?

24 Ajatelkaapa asiaa, niin näette, että olen oikeassa.»

²⁵ Jotkut jerusalemlaiset sanoivat keskenään: »Eikö tämä ole juuri se mies, joka halutaan tappa?

²⁶ Nyt hän puhuu täällä julkisesti, eikä kukaan tee mitään. Olisivatko johtajamme kuitenkin saaneet selville, että hän todella on Messias? Mutta miten tämä mies voisi olla Messias?

²⁷ Mehän tiedämme missä hän on syntynyt! Mutta kun Messias tulee, hän vain ilmestyy jostakin, eikä kukaan tiedä mistä.»

²⁸ Sen vuoksi Jeesus sanoi kovalla äänellä puhuessaan tempelissä: »Te tiedätte kyllä, missä minä olen syntynyt ja kasvanut. Mutta häntä, joka minut on lähettänyt, te ette tunne – ja hän on totuus.

²⁹ Minä tunnen hänet, koska olen ollut hänen luonaan. Hän minut lähettikin teidän luoksenne.»

³⁰ Silloin juutalaisten johtomiehet halusivat pidättää Jeesuksen, mutta kukaan ei kuitenkaan koskenut häneen, sillä Jumalan säätämä hetki ei ollut vielä tullut.

³¹ Monet ihmiset uskoivat häneen. »Minkä sellaisen ihmeen te odotatte Messiaan tekevän, jota tämä mies ei jo olisi tehnyt?» he sanoivat.

³² Kun fariseukset kuuluivat ihmisten puhuvan tällaista, he ja ylipapit lähettivät viranomaiset pidättämään Jeesuksen.

³³ Mutta Jeesus jatkoi puhettaan: »Minun on määrä viipyä täällä vielä vähän aikaa. Sitten palaan lähettäjäni luo.

³⁴ Te etsitte minua, mutta ette löydä. Ettekä te voi tulla sinne missä minä olen.»

35 Juutalaisten uskonnolliset johtajat hämmästyivät perin juurin kuullessaan tämän väitteen. »Minne hän oikein aikoo mennä?» he kyselivät. »Ehkäpä hän matkustaa lähetyssaarnaajaksi muissa maissa asuvien juutalaisten tai jopa pakanoiden luo.

36 Mitä hän sillä tarkoittaa, että me etsimme häntä, mutta emme pysty löytämään, ja sillä, ettemme voi mennä sinne missä hän on?»

37 Viimeisenä juhlapäivänä, kun oli tullut juhlan kohokohta, Jeesus huusi ihmisjoukoille: »Jos jollakin on jano, niin tulkoon minun luokseni ja juokoon!

38 Raamatussa sanotaan, että elävän veden virrat tulvivat jokaisen minuun uskovan ihmisen sisimmästä.»

39 (Tällä Jeesus tarkoitti Pyhän Hengen työtä ja lupasi Henkensä jokaiselle, joka uskoo häneen. Pyhä Henki ei ollut vielä tullut, sillä Jeesus ei ollut palannut kirkkauteensa taivaaseen.)

40 Kuullessaan Jeesuksen sanat jotkut kansanjoukosta innostuivat: »Tämä mies on se odotettu profeetta!»

41 Toiset sanoivat: »Hän on Messias itse.» Kolmannet väittivät vastaan: »Se ei voi olla totta! Eihän Messias voi olla Galileasta kotoisin.

42 Raamattu sanoo selvästi, että Messias syntyy Daavidin kuningassukuun ja vielä Betlehemissä, samassa kaupungissa kuin Daavid.»

43 Näin ihmisten mielipiteet Jeesuksesta menivät ristiin.

44 Toiset tahtoivat, että hänet pidätettäisiin, mutta kukaan ei koskenut häneen.

⁴⁵ Temppelipoliisit, jotka oli lähetetty pidättämään Jeesusta, tulivat takaisin ylipappien ja fariseusten luo. »Miksi ette tuoneetkaan häntä?» nämä tiukkasivat.

⁴⁶ »Se mies puhuu aivan ihmeellisellä tavalla», he sanoivat. »Mitään sellaista emme ole ikinä kuulleet.»

⁴⁷ »Joko hän on saanut teidätkin kannattajikseen?» fariseukset kysyivät pilkallisesti.

⁴⁸ »Onko johtavien juutalaisten ja fariseusten joukossa yhtään ainutta, joka uskoo hänen olevan Messias?

⁴⁹ Kansa kyllä uskoo, mutta mitä tuo kirottu lauma ymmärtää koko asiasta! Eihän se tunne lakia.»

⁵⁰ Silloin Nikodeemus puuttui puheeseen. Hän oli sama mies, joka kerran oli käynyt salaa keskustelemassa Jeesuksen kanssa.

⁵¹ »Onko laillista tuomita ihminen ilman oikeudenkäyntiä?» hän kysyi. »Eikö ensin ole selvitettävä, mihin hän on syylistynyt?»

⁵² Johtomiehet vastasivat: »Oletko sinäkin noita galilealaisia? Katso itse Raamatusta: ei Galileasta nouse profeetta.»

⁵³ Neuvonpito päättyi siihen, ja kaikki lähtivät kotiin.*

8

»Missä syyttäjäsi ovat?»

¹ Jeesus palasi Öljymäelle,

* **7:53** Jakeet 7:53–8:11 puuttuvat useimmista vanhemmista käsikirjoituksista.

² mutta aikaisin seuraavana aamuna hän lähti taas temppeleihin. Pian hänen ympärillään oli väkijoukko. Hän oli juuri puhumassa ihmisten kanssa,

³ kun sinne tuli lainopettajia ja fariseuksia raahaten mukanaan naista, joka oli saatu kiinni aviorikoksesta. Nainen työnnettiin ihmisjoukon eteen.

⁴ Naisen tuojat sanoivat Jeesukselle: »Opettaja, tämä nainen on tavattu aviorikosta tekemästä.

⁵ Mooseksen laki määrää hänelle kuolemantuomion. Mitä sinä tähän sanot?»

⁶ Sillä tavalla Jeesus yritettiin saada sanomaan jotain sellaista, mitä voitaisiin käyttää häntä vastaan. Mutta hän kumartuikin ja kirjoitti sormellaan hiekkaan.

⁷ Miehet eivät kuitenkaan jättäneet häntä rauhaan, vaan vaatimalla vaativat häntä ilmoittamaan oman kantansa. Silloin hän nousi ja sanoi: »Hyvä on, kivittäkää hänet kuoliaaksi. Mutta ensimmäisen kiven heittäköön se, joka on synnitön.»

⁸ Jeesus kumartui jälleen kirjoittamaan maahan.

⁹ Juutalaisten johtomiehet livahtivat tiehensä yksi toisensa jälkeen, vanhimmasta lähtien, kunnes paikalla oli enää vain Jeesus ja se nainen.

¹⁰ Jeesus ojentautui seisomaan ja sanoi naiselle: »Missä sinun syyttäjäsi ovat? Eikö kukaan heistä jäänyt tuomitsemaan sinua?»

¹¹ »Ei, herra, ei kukaan», hän sanoi.

»En minäkään sinua tuomitse», Jeesus sanoi.
»Mene nyt, äläkä enää tee syntiä.»

Jeesus puhuu siitä, kuka hän on

¹² Myöhemmin Jeesus sanoi eräässä puheessaan kansalle: »Minä olen maailman valo. Jos siis seuraatte minua, teidän ei tarvitse kompastella pimeässä, vaan saatte kulkea valaistua elämän tietä.»

¹³ Fariseukset vastasivat: »Sinä vain kehut itseäsi – ja valehtelet!«

¹⁴ Jeesus sanoi: »Minä puhun totta, vaikka puhunkin itsestäni. Minähän tiedän, mistä olen tänne tullut ja minne olen matkalla, mutta te ette sitä tiedä.»

¹⁵ Te tuomitsette minut tuntematta tosiasioita. Minä en teitä tuomitse –

¹⁶ mutta jos tuomitsisin, se olisi joka suhteessa oikea tuomio, sillä Isä on kanssani.

¹⁷ Teidän lakinne sanoo, että jos kaksi todistajaa puhuu yhdenmukaisesti, heidän todistuksensa on pätevä.

¹⁸ Minä olen toinen todistaja ja toinen on Isä, joka on minut tänne lähettänyt.»

¹⁹ »Missä sinun isäsi on?» häneltä kysyttiin.

Jeesus vastasi: »Te ette tiedä, kuka olen, ja sen vuoksi te ette myöskään tiedä, kuka minun Isäni on. Jos tuntisitte minut, niin tuntisitte hänetkin.»

Toiset uskovat – toiset väittelevät

²⁰ Jeesus puhui näistä asioista siinä osassa temppeeliä, jossa kolehtiarkut olivat. Häntä ei ollut vielä pidätetty, sillä Jumalan säätämä hetki ei ollut tullut.

²¹ Jeesus sanoi jälleen ihmisille: »Minä menen pois. Te etsitte minua ja kuolette synteihinne.»

Mutta sinne, minne minä menen, te ette voi tulla.»

²² Juutalaiset kyselivät: »Aikooko hän tappaa itsensä? Mitä hän tarkoittaa sanoessaan: 'Sinne, minne minä menen, te ette voi tulla'?»

²³ Siihen Jeesus sanoi: »Te olette alhaalta, minä ylhäältä. Te olette tästä maailmasta, minä en.

²⁴ Sen vuoksi sanoin, että te kuolette synteihinne. Jos ette usko minun olevan Messias, Jumalan Poika, kuolette synteihinne.»

²⁵ »Sano meille, kuka olet», he ahdistivat häntä.

Hän vastasi: »Minä olen se, joka aina olen sanonutkin olevani.

²⁶ Minulla olisi teille paljon puhuttavaa ja täysi syy tuomita teidät. En sitä kuitenkaan tee, sillä puhun vain sen, mitä lähettäjäni kääkee – ja hän on totuus.»

²⁷ Vieläkään ihmiset eivät ymmärtäneet hänen puhuvan heille Jumalasta.*

²⁸ Sen vuoksi Jeesus sanoi: »Kun olette surmanneet minut,† silloin ymmärrätte, kuka minä olen, ja etten esitä omia ajatuksiani, vaan puhun sitä mitä Isä on opettanut minulle.

²⁹ Lähettäjäni on minun kanssani – ei hän ole minua hylännyt, sillä toimin kaikessa hänen tahtonsa mukaan.»

³⁰⁻³¹ Monet niistä, jotka kuulivat Jeesuksen sanovan näin, alkoivat uskoa, että hän oli Messias.

Heille Jeesus sanoi: »Olette oikeita oppilaitani, jos tottelette sanojani.

* **8:27** Sananmukaisesti: »Isästä». † **8:28** Sananmukaisesti: »kun te olette korottaneet Ihmisen Pojan».

32 Silloin opitte tuntemaan totuuden, ja totuus vapauttaa teidät.»

33 »Me olemme Aabrahamin jälkeläisiä», he sanoivat, »emmekä ole ikinä olleet kenenkään orjia. Mitä sinä 'vapauttamisesta' puhut?»

34 Jeesus vastasi: »Synnin orjia te olette - jokainen teistä.

35 Eikä orjilla ole oikeuksia, mutta Pojalla on kaikki oikeudet.

36 Jos siis Poika vapauttaa teidät, teistä tulee todella vapaita.

37 Tiedänhän minä teidän olevan Aabrahamin jälkeläisiä. Kuitenkin jotkut teistä yrittävät tappaa minut, koska ette kestä kuulla mitä sanon.

38 Puhun teille siitä, mitä näin Isäni luona. Kuuntelettehan tekin oman isänne neuvoja.»

39 »Meidän isämme on Aabraham», he julistivat.

»Jos Aabraham olisi isänne», Jeesus sanoi, »te seuraisitte hänen hyvää esimerkkiään.

40 Sen sijaan te yritätte tappaa minut - vain siksi, että puhuin teille Jumalalta kuulemaani totuutta. Aabraham ei olisi tehnyt niin kuin te.

41 Mutta te tottelettekin todellista isänne.»

Kuulijat vastasivat: »Emme me ole aviottomia lapsia - meidän todellinen isämme on itse Jumala.»

42 Jeesus sanoi heille: »Jos niin olisi, te rakastaisitte minua, sillä minä olen tullut Jumalan luota. En minä ole tullut tänne omasta aloitteestani, vaan hän on lähettänyt minut.

43 Miksi ette voi ymmärtää, mitä teille selitän? Siksi, että joku estää teitä ymmärtämästä!

⁴⁴ Te olette isänne, saatanan, lapsia ja haluatte tehdä kaikkea sitä paha mitä hänkin tekee. Hän on jo alun perin ollut murhaaja ja vihannut to-tuutta. On vain luonnollista, että hän valehtelee, sillä hän on valheen isä.

⁴⁵ Ettekä tekään usko minua, koska puhun teille totta.

⁴⁶ Kuka teistä voi osoittaa minun langenneen syntiin? Ei kukaan!‡ Koska siis puhun totta, miksi ette usko minua?

⁴⁷ Jokainen, jonka Isä Jumala on, kuuntelee ilomieliin Jumalan sanoja. Te ette ole hänen lapsiaan, koska ette kuuntele häntä.»

⁴⁸ »Sinä olet samarialainen! Sinussa on paha henki!» Johtavat juutalaiset sähisivät kiukkua.

⁴⁹ »Minussa ei ole paha henkeä», Jeesus sanoi, »vaan minä kunnioitan Isääni, mutta te häpäisette minua.

⁵⁰ En minä havittele kunniaa itselleni. Kunnia ja oikeus tuomita kuuluvat yksin Jumalalle.

⁵¹ Mutta sanon teille vakavasti: joka tottelee minua, ei kuole koskaan.»

⁵² Juutalaisten johtajat vastasivat: »Nyt se tiedetään, että sinä olet riivattu. Jopa Aabraham ja muut suuret profeetat ovat kuolleet, ja sinä väität, että sinua tottelemalla voi säästyä kuole-malta!

⁵³ Väitätkö siis olevasi suurempi kuin esi-isämme Aabraham, joka hänkin on kuollut? Suurempi kuin profeetat, jotka ovat kuolleet! Kuka oikein kuvittelet olevasi?»

⁵⁴ Silloin Jeesus sanoi: »Jos puhuisin perättömiä, kenenkään ei tarvitsisi uskoa

‡ 8:46 Sisältyy ajatukseen.

minua. Mutta entä sitten, kun Isäni – teidän pidätte häntä Jumalanne – sanoo minusta samaa?

⁵⁵ Ettehan te edes tunne häntä. Minä tunnen. Jos muuta väittäisin, olisin valehtelija niin kuin tekin. Mutta minä todella tunnen hänet ja toimin täysin hänen tahtonsa mukaan.

⁵⁶ Teidän esi-isänne Aabraham oli jo etukäteen iloinen siitä, että tiesi minun aikani tulevan.»

⁵⁷ »Et ole edes viittäkymmentä ja olet muka nähnyt Aabrahamin», Jeesukselle sanottiin.

⁵⁸ »Tämä on totuus: minä olen[§] ollut jo ennen Aabrahamin syntymää», Jeesus sanoi.

⁵⁹ Sen kuullessaan juutalaisten johtomiehet jo sieppasivat maasta kiviä surmataksaan Jeesuksen, mutta Jeesus pääsi heidän huomaamattaan lähtemään temppeleistä.

9

Jeesus parantaa syntymästään saakka sokean miehen

¹ Matkan varrella Jeesus tapasi miehen, joka oli ollut syntymästään saakka sokea.

² Oppilaat kysyivät Jeesukselta: »Mestari, miksi tämä mies syntyi sokeana? Siksikö, että hän teki syntiä? Vai onko hän sokea vanhempiensa syntien tähden?»

[§] **8:58** »Minä olen» on heprean kielessä yksi Jumalan nimistä. Kun Jeesus käytti tätä sanontaa, se oli juutalaisten mielestä Jumalan pilkkaamista. Siitä seurasi kuolemanrangaistus.

³ »Ei kummastakaan syystä», Jeesus vastasi. »Hän on sokea siksi, että Jumalan voima pääsisi näkyviin.

⁴ Meidän on tehtävä Jumalan työtä niin kauan kuin vielä päivä on, sillä yön tuloon ei ole enää pitkä aika, ja silloin on kaikki työt lopetettava.

⁵ Niin kauan kuin vielä viivyn täällä maailmassa, olen maailman valo.»

⁶ Sen sanottuaan Jeesus kostutti syljellään multaa ja levitti sitä sokean silmille.

⁷ Sitten hän sanoi sokealle: »Mene pesemään itsesi Siiloan lammessa.» (Sana Siiloa merkitsee »lähetetty».) Mies meni, peseytyi ja tuli takaisin näkeväenä.

⁸ Lähellä asuvat ja muutkin, jotka tunsivat sokean kerjäläisen, kyselivät: »Onko tuo se kerjäläinen?»

⁹ Toiset sanoivat: »On», ja toiset: »Ei ole.» »Eihän se voi olla sama mies, hän vain muistuttaa kovasti sitä sokeaa», he ajattelivat.

Kerjäläinen sanoi: »Kyllä minä olen sama mies.»

¹⁰ Silloin ihmiset alkoivat kysellä häneltä, kuinka hän nyt sitten pystyi näkemään. Mitä oli tapahtunut?

¹¹ Kerjäläinen selitti: »Eräs mies, jonka nimi kuuluu olevan Jeesus, otti multaa ja levitti sitä silmilleni. Sitten hän käski minun mennä Siiloan lammelle pesemään silmäni. Minä tein niin, ja nyt näen!»

¹² »Missä hän nyt on?» he kysyivät.

»Sitä minä en tiedä», hän vastasi.

¹³ Sitten mies vietiin fariseusten luo.

¹⁴ Tämä kaikki tapahtui sapattina.

15 Fariseukset kyselivät mieheltä tarkkaan, mitä Jeesus oli tehnyt. Mies selitti heille, kuinka Jeesus oli sivellyt multaa hänen silmilleen ja kuinka hän pestyään sen pois oli saanut näkönsä.

16 Jotkut fariseukset sanoivat silloin: »Eihän tämä Jeesus voi olla Jumalan lähettämä, koska hän kerran tekee työtä sapattina.»

Toiset sanoivat: »Mutta miten tavallinen syntinen voisi tehdä tällaisia ihmeitä?» Näin mielipiteet hänestä menivät ristiin.

17 Fariseukset rupesivat tiukkaamaan näkönsä saaneelta: »Se mies paransi silmäsi – kuka hän sinun mielestäsi on?»

»Hänen täytyy olla Jumalan lähettämä profeetta», mies vastasi.

18 Juutalaisten johtomiehet eivät uskoneet, että mies oli ollutkaan sokea, vaan kutsuivat hänen vanhempansa paikalle

19 ja kysyivät heiltä: »Onko tämä teidän poikanne? Onko hän syntynyt sokeana? Ja jos on, niin kuinka hän sitten nyt näkee?»

20 Vanhemmat vastasivat: »Kyllä tämä on meidän poikamme, ja syntymästään saakka hän on ollut sokea.

21 Mutta sitä me emme tiedä, miten hän on saanut näkönsä tai kuka hänet paransi. Hän on tarpeeksi vanha puhumaan itse puolestaan, kysykää häneltä.»

22-23 Näin he sanoivat siksi, että pelkäsivät juutalaisten johtomiehiä, jotka olivat antaneet määräyksen, että jokainen, joka sanoisi Jeesuksen olevan Messias, erotettaisiin seurakunnasta.

24 Sokeana ollut mies kutsuttiin siis uudestaan kuultavaksi, ja hänelle sanottiin: »Anna kunnia Jumalalle äläkä Jeesukselle, sillä me tiedämme, että Jeesus on paha ihminen.»

25 »Minä en tiedä, onko hän hyvä vai paha», mies vastasi, »mutta sen tiedän, että olen ollut sokea ja nyt näen!»

26 »Mitä hän sitten teki?» häneltä kysyttiin. »Miten hän sinut paransi?»

27 »Johan minä sen selitin», mies huudahti. »Miksette voi kuunnella? Pitääkö minun selittää kaikki uudestaan? Haluatteko tekin ruveta hänen oppilaiseen?»

28 Vastaukseksi hän sai oikean sadattelijan ryöpyn. »Sinusta on tullut Jeesuksen oppilas», kuulustelijat sanoivat, »mutta me olemme Mooseksen oppilaita.

29 Me tiedämme Jumalan puhuneen Moosekselle, mutta tuosta miehestä emme tiedä mitään.»

30 »Sepä merkillistä», mies vastasi. »Hän parantaa sokeita, ettekä te tiedä hänestä mitään!

31 Eihän Jumala pahoja kuule, hän kuulee niitä, jotka palvelevat häntä ja toimivat hänen tahtonsa mukaan.

32 Maailmassa ei ole ikinä ollut ketään, joka pystyisi avaamaan sokeana syntyneen silmät.

33 Ellei tämä mies olisi Jumalan lähettämä, hän ei pystyisi tekemään sitä.»

34 »Sinä senkin syntisäkki – yrität opettaa meitä», he huusivat ja ajoivat hänet ulos.

³⁵ Jeesus kuuli siitä, ja tavatessaan miehen hän kysyi tältä: »Uskotko Jumalan Poikaan*?»

³⁶ Mies vastasi: »Tahtoisin uskoa – mutta kuka hän on?»

³⁷ »Sinä olet nähnyt hänet», Jeesus sanoi, »ja hän puhuu juuri nyt sinun kanssasi.»

³⁸ »Uskon, Herra», mies sanoi, »kyllä minä uskon!» Hän kumartui palvomaan Jeesusta.

³⁹ Silloin Jeesus sanoi hänelle: »Olen tullut maailmaan antamaan näön hengellisesti sokeille ja osoittamaan niille, jotka luulevat näkevänsä, että he ovat sokeita.»

⁴⁰ Siinä seisovat fariseukset kysyivät: »Yritätkö sanoa, että me olemme sokeita?»

⁴¹ »Jos olisittekin sokeita, teitä ei syytettäisi teoistanne», Jeesus vastasi. »Mutta koska väitätte tietävänne mikä on oikein, olette syyllisiä, kun ette tee sen mukaan.»

10

»Minä olen hyvä paimen»

¹ »Joka ei käytä lammastarhan ovea, vaan kiipeää sinne muurin yli, on varas.

² Paimen kulkee ovesta.

³ Portinvartija päästää hänet sisään, ja kun lampaat kuulevat hänen äänensä, ne tulevat hänen luokseen. Paimen kutsuu nimeltä omia lampaitaan ja vie ne ulos.

⁴ Hän kulkee niiden edellä, ja ne seuraavat perässä, koska tuntevat hänen äänensä.

⁵ Eivät ne lähde vierasta seuraamaan, vaan juoksevat pois, jos kutsujan ääni on outo.»

* **9:35** Tai: »Ihmisen Poikaan».

⁶ Ne, jotka kuulivat Jeesuksen käyttävän tätä vertausta, eivät ymmärtäneet, mitä hän sillä tarkoitti.

⁷ Sen vuoksi hänen oli selitettävä: »Minä olen lammastarhan ovi», hän sanoi.

⁸ »Kaikki ne, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat olleet varkaita ja ryöstäjiä. Mutta oikeat lampaat eivät ole kuunnelleet heidän houkutusiaan.

⁹ Minä olen ovi. Ne lampaat, jotka tulevat sisään ovesta, pelastuvat. Ne saavat kulkea sisään ja ulos ja syödä vihreillä laitumilla.

¹⁰ Varas tulee varastamaan, tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut antamaan ikuisesti kestävän, rikkaan elämän.

¹¹ Minä olen hyvä paimen, ja minä annan henkeni lampaiden puolesta.

¹² Palkkapaimen saattaa juosta pakoon nähdessään suden tulevan. Lampaat hän jättää suden suuhun – eiväthän ne ole hänen omiaan eikä hän oikea paimen. Näin susi pääsee hajottamaan lauman.

¹³ Mies lähtee pakoon, koska hän tekee työnsä vain palkan toivossa eikä häntä kiinnosta se, mikä on parasta lampaille.

¹⁴ Mutta minä olen hyvä paimen. Tunnen omat lampaani ja ne tuntevat minut,

¹⁵ aivan niin kuin Isä tuntee minut ja minä Isän. Ja minä annan henkeni lampaiden puolesta.

¹⁶ Muitakin lampaita minulla on – toisessa laumassa. Myös niiden kulkua minun tulee

johtaa. Nekin kuulevat ääneni, ja on yksi lauma ja yksi paimen.

¹⁷ Isä rakastaa minua, sillä minä annan henkeni – ja saan sen jälleen takaisin.

¹⁸ Kukaan ei voisi surmata minua, ellen antaisi henkeäni vapaaehtoisesti. Onhan minulla oikeus ja valta antaa se milloin tahdon ja ottaa se taas milloin tahdon. Tämän oikeuden on Isä minulle antanut.»

¹⁹ Kun Jeesus puhui näin, kansanjohtajien mielipiteet hajaantuivat.

²⁰ Toiset sanoivat: »Hän on joko pahan hengen riivaama tai mielenvikainen. Ei häntä kannata kuunnella.»

²¹ Toiset taas sanoivat: »Ei hän puhu kuin pahan hengen vallassa oleva ihminen. Kykeneekö paha henki antamaan sokeille näön?»

»Sano se suoraan»

²² Oli talvi ja Jerusalemissa vietettiin temppelin vihkimisen muistojuhlaa.

²³ Jeesus oli temppelissä, ja hän oli juuri menossa sen osan läpi, jota kutsuttiin Salomon pylväiköksi.

²⁴ Juutalaisten johtomiehet piirittivät hänet ja kysyivät: »Kuinka kauan aiot pitää meitä jännityksessä? Jos olet Messias, niin sano se suoraan.»

²⁵ »Olenhan sen jo sanonut*, mutta te ette näytä sitä uskovan», Jeesus vastasi. »Puolestani puhuvat ne ihmeet, joita teen Isäni nimissä.

²⁶ Te ette usko minua sen vuoksi, ettette kuulu laumaani.

* **10:25** Esim. 5:19; 8:36,56,58.

27 Minun lampaani tuntevat minun ääneni, minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua.

28-29 Annan omilleni ikuisen elämän, eivätkä he joudu hukkaan. Missään tapauksessa ei kukaan pysty ryöstämään heitä Isältä eikä minulta, sillä Isä on antanut heidät minulle, ja hän on kaikkia muita voimakkaampi.

30 Minä ja Isä olemme yhtä.»

31 Silloin juutalaisten johtomiehet sieppasivat taas kiviä maasta surmatakseen Jeesuksen.

32 Hän sanoi: »Jumalan tahdosta olen tehnyt monta hyvää tekoa ja auttanut ihmisiä. Mikä niistä on se, jonka vuoksi tahdotte minut kivittää?»

33 He vastasivat: »Ei sinua kukaan hyvistä teoista kivitä, vaan jumalanpilkasta. Sinä, tavallinen ihminen, olet julistanut itsesi Jumalaksi!»

34 »Mutta teidän oma lakinnehan sanoo, että ihmiset ovat jumalia», Jeesus vastasi.

35 »Raamattu, joka ei valehtele, nimittää jumaliksi niitä, jotka saivat sanan Jumalalta.

36 Onko teistä Jumalan pilkkaamista, jos se pyhä, jonka Isä on lähettänyt maailmaan, sanoo: 'Minä olen Jumalan Poika'?

37 Ei teidän tarvitse uskoa minua, ellen tee Jumalan ihmeitä.

38 Mutta jos niitä teen, uskokaa niitä, ellette usko minua. Silloin tulette vakuuttuneiksi siitä, että Isä elää minussa ja minä hänessä.»

39 Taas kansanjohtajat olivat ottamaisillaan hänet kiinni. Mutta Jeesus lähti pois heidän ulottuviltaan

⁴⁰ ja meni Jordanin yli lähelle sitä paikkaa, jossa Johannes aloitti kastotoimituksensa.

⁴¹ Monia ihmisiä tuli hänen perässään.

»Johannes ei tehnyt ihmeitä», he sanoivat toinen toisilleen, »mutta kaikki, mitä hän ennusti tästä miehestä, on käynyt toteen.»

⁴² Monet päättelivätkin, että Jeesuksen oli siis oltava Messias.†

11

Lasaruksen kuolema

¹⁻² Tunnetteko kertomuksen Mariasta, joka kaatoi kalliin voiteen Jeesuksen jaloille ja pyyhki ne hiuksillaan? Marialla oli sisar, Martta, ja veli nimeltä Lasarus. He asuivat kaikki yhdessä Betaniassa. Lasarus oli vakavasti sairaana.

³ Sen vuoksi hänen sisarensa lähettivät Jeesukselle sanan: »Sinun hyvä ystäväsi on pahasti sairas.»

⁴ Sen kuullessaan Jeesus sanoi: »Lasarus paranee. Kun tämä ihme tapahtuu, ihmiset saavat nähdä, että se on Jumalan teko ja että minä olen Jumalan Poika.»

⁵⁻⁶⁻⁷ Jeesus ei kuitenkaan heti lähtenyt matkaan, vaikka Martta, Maria ja Lasarus olivat hänen rakkaita ystäviään. Vasta kahden päivän kuluttua hän sanoi oppilailleen: »Nyt lähdetään Juudeaan.»

† **10:42** Sananmukaisesti: »monet siellä uskoivat häneen».

8 Oppilaat vastustelivat: »Ei ole kulunut kuin muutama päivä siitä, kun juutalaisten johtomiehet yrittivät tappaa sinut Juudeassa. Joko nyt olet taas menossa sinne?»

9 Jeesus vastasi: »Onhan vuorokaudessa kaksitoista tuntia päivänvaloa, ja silloin näkee kulkea kompastumatta.

10 Vain yöllä pimeässä astuu helposti harhaan.»

11 Hän lisäsi: »Ystävämme Lasarus nukkuu nyt, mutta minä menen herättämään hänet.»

12 Oppilaat luulivat Jeesuksen tarkoittavan, että Lasarus nukkui jo rauhallisesti. »Sittenhän hän on paranemaan päin», he totesivat.

13 Mutta Jeesus tarkoitti, että Lasarus oli jo kuollut.

14 Jeesus sanoikin heille lopulta suoraan: »Lasarus on kuollut.

15 Teidän tähtenne olen iloinen, etten silloin ollut siellä, sillä tämä antaa teille uuden tilaisuuden uskoa minuun. Lähdetään nyt Lasarusen luo.»

16 Tuomas, lisänimeltään Kaksonen, sanoi toisille oppilaille: »Mennään vain - ja kuollaan yhdessä opettajan kanssa!»

17 Kun matkalaiset tulivat perille, heille kerrottiin, että Lasarus oli jo neljä päivää ollut haudattuna.

18 Betania on vain kolmisen kilometriä Jerusalemissa,

19 ja monia johtavia juutalaisia oli tullut surunvalittelukäynnille Martan ja Marian luo.

²⁰ Kun Martta sai kuulla, että Jeesus oli tulossa, hän lähti tätä vastaan. Maria jäi kuitenkin kotiin.

²¹ Martta sanoi Jeesukselle: »Herra, jos sinä olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut.

²² Mutta tälläkin hetkellä kaikki on sinun vallassasi. Tiedän, että saat Jumalalta mitä ikinä pyydät.»

²³ Jeesus sanoi: »Sinun veljesi herää kuolleista.»

²⁴ »Niin, sitten ylösousemuksessa, kun kaikki muutkin kuolleet heräävät», Martta totesi.

²⁵ Siihen Jeesus sanoi: »Minä herätän kuolleet ja annan ikuisen elämän. Jokainen, joka uskoo minuun, elää ikuisesti, vaikka hänen ruumiinsa kuoleekin.

²⁶ Ei kukaan, joka elää minuun uskoen, koe ikuista kuolemaa. Uskotko sen, Martta?»

²⁷ »Kyllä, Herra», Martta sanoi, »Uskon, että olet Messias ja Jumalan Poika – se, jota kansamme on kauan odottanut.»

²⁸ Martta palasi sitten Marian luo, veti hänet syrjään ja kuiskasi: »Hän on tullut ja haluaa puhua kanssasi.»

²⁹ Maria lähti heti Jeesuksen luo.

Jeesus herättää Lasaruksen

³⁰ Jeesus oli vielä kylän ulkopuolella samassa paikassa, jonne Martta oli tullut häntä vastaan.

³¹ Kun huoneessa olivat, jotka olivat yrittäneet lohduttaa Mariaa, näkivät hänen lähtevän kiireesti johonkin, he otaksuivat hänen menevän Lasaruksen haudalle itkemään ja lähtivät hänen peräänsä.

³² Kun Maria tuli Jeesuksen luo, hän heittäytyi Jeesuksen jalkoihin ja sanoi: »Herra, jos sinä olisit ollut täällä, veljeni olisi elossa.»

³³ Kun Jeesus näki Marian ja hänen mukanaan tulleiden ihmisten itkevän, hän liikuttui syvästi.

³⁴ »Mihin hänet on haudattu?» hän kysyi.

»Tule katsomaan», hänelle sanottiin.

³⁵ Jeesus itki.

³⁶ »He olivat hyvin läheisiä ystäviä», juutalaisten johtomiehet sanoivat. »Katsokaa, miten rakas Lasarus oli hänelle.»

³⁷ Jotkut sanoivat: »Tämä mies antoi sokealle näön – miksei hän sitten pystynyt estämään Lasarusen kuolemaa?»

³⁸ Jeesus seisahtui liikuttuneena. He kävelivät sitten haudan luo. Se oli luola, jonka suulle oli vieritetty suuri kivi.

³⁹ »Työntäkää kivi syrjään», Jeesus käski.

Mutta kuolleen sisar Martta esteli: »Sieltä tulee kauhea haju, sillä hän on ollut kuolleen jo neljä päivää.»

⁴⁰ »Enkö sanonut, että saat nähdä suuren Jumalan ihmeen, jos uskot», Jeesus vastasi Martalle.

⁴¹ Kivi vieritettiin syrjään. Sitten Jeesus katsoi ylöspäin ja sanoi: »Isä, kiitos siitä, että kuulet minua.

⁴² Tiedän, että kuulet minua aina, mutta sanoin tämän näiden ihmisten takia, että he uskoisivat sinun lähettäneen minut.»

⁴³ Sitten Jeesus huusi: »Lasarus, tule ulos!»

⁴⁴ Kuolleen ollut Lasarus tuli. Hänet oli käärittynyt hautausliinaan: jalat, kädet ja

kasvotkin olivat kääreessä. Jeesus sanoi: »Päästäkää hänet noista käärinliinoista.»

⁴⁵ Monet juutalaisten johtomiehet, jotka olivat tulleet Marian kanssa ja nähneet mitä tapahtui, uskoivat nyt lopultakin Jeesukseen.

⁴⁶ Jotkut silminnäkiäjät menivät kuitenkin fariseusten luo kertomaan mitä Betaniassa oli tapahtunut.

⁴⁷ Silloin ylipapit ja fariseukset kokosivat ylimmän tuomioistuimensa, suuren neuvoston, keskustelemaan tilanteesta.

»Mitä me nyt teemme?» he kyselivät toinen toisiltaan. »Tämä mieshän aivan ilmeisesti tekee ihmeitä.

⁴⁸ Jos hän saa rauhassa toimia, koko kansa juoksee pian hänen perässään. Ja silloin Rooman armeija tulee ja hävittää kansamme ja temppelimme.»

⁴⁹ Yksi heistä, Kaifas, joka oli sinä vuonna ylipappina, sanoi: »Ajatelkaa nyt loppuun asti:

⁵⁰ eikö ole parempi heti surmauttaa tuo mies? Miksi koko kansan pitäisi joutua tuhoon?»

⁵¹⁻⁵² Tähän ylipappi Kaifaan puheenvuoroon sisältyi profetia: Jeesus ei kuolisi vain Israelin puolesta, vaan kaikkien Jumalan lasten puolesta, jotka ovat hajallaan ympäri maailmaa.

⁵³ Tuona päivänä juutalaisten johtajat päättivät surmata Jeesuksen.

⁵⁴ Sen vuoksi Jeesus lakkasi toimimasta julkisesti. Hän lähti autiomaan laidassa olevaan Efraim-nimiseen kylään, ja jäi sinne oppilaidensa kanssa.

⁵⁵ Juutalaisten pääsiäisjuhla oli lähellä, ja Jerusalemiin tuli paljon väkeä maaseudulta jo useita päiviä ennen juhlien alkua saadakseen ajoissa valmistavat puhdistusmenonsa suoritetuksi.

⁵⁶ Nämä ihmiset olisivat halunneet nähdä Jeesuksen, ja temppelissä kuiskailtiin: »Mitä arvelette – tuleeko hän pääsiäisjuhlille?»

⁵⁷ Suuri neuvosto oli ilmoittanut julkisesti, että heti kun joku näkisi Jeesuksen, hänen tulisi tehdä siitä ilmoitus, ja Jeesus pidätettäisiin.

12

»En ole täällä enää kauan»

¹ Kuusi päivää ennen pääsiäisenvieton alkua Jeesus saapui Betaniaan, jossa Lasarus asui – mies, jonka Jeesus oli herättänyt kuolleista.

² Jeesuksen tulon kunniaksi jäljestettiin juhla-ateria. Martta tarjoili, ja Lasarus oli pöydässä Jeesuksen kanssa.

³ Maria otti silloin astian aitoa kallisarvoista nardusvoidetta ja voiteli sillä Jeesuksen jalat. Sitten hän kuivasi ne omiin hiuksiinsa. Voiteen tuoksu levisi koko taloon.

⁴ Juudas Iskariot, yksi oppilaista – se joka myöhemmin kavalsi Jeesuksen – sanoi:

⁵ »Tuo voidehan maksoi kokonaisen omaisuuden. Se olisi pitänyt myydä ja rahat antaa köyhille.»

⁶ Ei hän kuitenkaan köyhistä välittänyt, mutta yhteiset rahat olivat hänen hallussaan, ja hän oli ottanut niistä usein itselleen.

⁷ Jeesus vastasi: »Jättäkää Maria rauhaan. Näin tehdessään hän valmisti minua hautaan.

8 Teillä on aina mahdollisuus auttaa köyhiä, mutta minä en ole enää kauan teidän luonanne.»

9 Kun ihmiset kuulivat Jeesuksen tulleen, heitä tulvi suurin joukoin Betaniaan. He tulivat katsomaan Jeesusta ja myös Lasarusta, jonka hän oli herättänyt kuolleista.

10 Ylipapit päättivät, että myös Lasarus oli surmattava,

11 sillä hänen takiaanhan monet menivät sinne ja uskoivat, että Jeesus oli heidän Messiaansa.

Kansa osoittaa Jeesukselle kunnioitusta

12-13 Seuraavana päivänä kaupunkiin levisi tieto siitä, että Jeesus oli matkalla Jerusalemiin. Suuri joukko pääsiäisjuhille tulleita ihmisiä meni palmunoksat kädessään Jeesusta vastaan. Väkijoukko huusi: »Eläköön kuningas!* Kunnia Jumalan lähettiläälle! Kunnia Israelin kuninkaalle!»

14 Jeesus ratsasti kaupunkiin nuorella aasilla. Näin hän täytti Raamatun ennustuksen, jossa sanotaan:

15 »Älä pelkää kuningastasi, Israelin kansa, sillä minä tulen sinun luoksesi nöyränä, aasin varsan selässä.»

16 Jeesuksen oppilaat eivät vielä silloin tajunneet, että tämä oli ennustusten toteutumista. Vasta sitten kun Jeesus oli palannut taivaan kirkkauteen, he huomasivat, kuinka monet Raamatun ennustukset olivat toteutuneet aivan heidän silmiensä edessä.

* **12:12-13** Sananmukaisesti: »hosanna» (oi, auta, pelasta).

17 Väkijoukossa oli sellaisia, jotka olivat itse nähneet, kuinka Jeesus herätti Lasaruksen kuolleista ja olivat kertoneet siitä kaikille.

18 Monet menivätkin Jeesusta vastaan juuri sen vuoksi, että olivat kuulleet tästä valtavasta ihmeestä.

19 Silloin fariseukset sanoivat keskenään: »Me hävisimme – koko maailman juoksee hänen perässään.»

20 Muutamat kreikkalaiset, jotka olivat saapuneet Jerusalemiin pääsiäisjuhille,

21 tulivat Beetsaidasta kotoisin olevan Filippuksen luo ja pyysivät: »Me haluaisimme puhua Jeesuksen kanssa.»

22 Filippus esitti asian Andreaalle, ja yhdessä he menivät kysymään Jeesukselta.

23 Jeesus vastasi, että nyt oli tullut se aika, jolloin hänen[†] oli palattava kunniaansa taivaaseen.

24 »Minun käy kuin vehnänjyvän, kun se putoaa multa. Ellen kuole, jään yksin kuin siemen, jota ei ole pantu maahan. Mutta minun kuolemani tähden syntyy paljon uutta elämää, kuin uusia jyviä.

25 Jos rakastatte vain tätä maanpäällistä elämää, ikään kuin se olisi ainoa, ette ole löytäneet todellista elämää. Todellinen elämä on ikuista – miksi siis takerrutte vain tähän maanpäälliseen?

26 Jos nämä kreikkalaiset[‡] haluavat päästä oppilaikseni, pyytäkää heitä tulemaan minun mukaani, sillä minun palvelijoideni on oltava

[†] 12:23 Sananmukaisesti: »Ihmisen Pojan». [‡] 12:26 Sananmukaisesti: »jos joku».

siellä missä minäkin olen. Ja Isä kunnioittaa heitä, jos he seuraavat minua.

²⁷ Sydämeni on tuskaa täynnä. Pyytäisinkö Isältä: 'Pelasta minut siitä mikä on edessä'? Mutta sen vuoksihan tulin maailmaan!

²⁸ Isä, näytä valtasi!»

Silloin taivaasta kuului ääni: »Minä olen sen jo tehnyt ja teen niin edelleenkin.»

²⁹ Kun kansanjoukko kuuli äänen, jotkut luulivat sitä ukkoseksi ja toiset ajattelivat, että enkeli oli puhunut Jeesukselle.

³⁰ Silloin Jeesus sanoi kansanjoukolle: »Ei tämä ääni kuulunut minun tähteni vaan teidän.

³¹ Maailman tuomitsemisen aika on tullut – se aika, jolloin tämän maailman ruhtinas, saatana[§], heitetään ulos.

³² Kun minut ylennetään ristille, vedän kaikki luokseni.» (

³³ Hän sanoi tämän ilmoittaakseen, millä tavalla hän kuolisi.)

³⁴ »Kuoletko sinä?» ihmiset kyselivät. »Me luulimme, ettei Messias kuole ollenkaan, vaan elää ikuisesti. Miksi sanot, että hänet* ylennetään? Kuka hän sitten oikein on?»

³⁵ Jeesus vastasi: »Minun valoni loistaa teille vielä hetkisen. Kulkekaa siinä valossa niin kauan kuin voitte. Menkää perille asti ennen kuin tulee pimeä, sillä silloin ette enää näe tietä.

³⁶ Uskokaa minuun niin kauan kuin minä vielä olen keskellänne, että teistä tulisi Jumalan lapsia.»†

§ 12:31 Sisältyy ajatukseen. Ks. 2 Kor. 4:4 ja Ef. 2:2; 6:12.

* 12:34 Sananmukaisesti: »Ihmisen Poika». † 12:36 Sananmukaisesti: »Uskokaa valkeuteen... tulisi valkeuden lapsia».

37 Nämä sanat sanottuaan Jeesus vetäytyi syrjään ihmisjoukosta.

Vaikka hän oli tehnyt paljon ihmeitä, suurin osa kansaa ei uskonut hänen olevan Messias.

38 Juuri niinhän profeetta Jesaja oli ennustanutkin: »Herra, kuka meitä uskoo? Kenelle Jumalan valtavat ihmeet riittävät todistukseksi?»‡

39 Eivät he voineet uskoa, sillä myös nämä Jesajan sanat pitivät paikkansa:

40 »Jumala§ on sokaissut heidän silmänsä ja kovettanut heidän sydämensä, niin etteivät he voi nähdä, eivät ymmärtää eivätkä tulla minun luokseni parannettaviksi.»

41 Tässä ennustuksessa Jesaja puhui Jeesuksesta, sillä hän oli saanut näyssä nähdä Messiaan kirkkauden.

42 Kuitenkin jopa monet juutalaisten johtomiehet uskoivat hänen olevan Messias, mutta eivät myöntäneet sitä, koska pelkäsivät, että fariseukset erottaisivat heidät synagogasta.

43 Heille oli ihmisten kiitos Jumalan kiitosta tärkeämpi.

44 Jeesus puhui kuuluvalla äänellä kansanjoukolle: »Jos uskotte minuun, uskotte silloin itse asiassa Jumalaan.

45 Nähdessänne minut näette minun lähettäjäni.

46 Minä olen tullut valoksi pimeään maailmaan, eikä kukaan, joka turvautuu minuun, enää kulje pimeässä.

‡ 12:38 Sananmukaisesti: »Kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan?» § 12:40 Sananmukaisesti: »hän».

47 En minä tuomitse sitä, joka kuulee sanani, mutta ei niitä tottele – minä olen tullut pelastamaan maailman enkä sitä tuomitsemaan.

48 Sillä, joka halveksii minua ja sanojani, on tuomiopäivänä toinen tuomitsija: puhumani toisuus tuomitsee hänet.

49 En ole puhunut omiani, vaan sen, mitä Isä on minut valtuuttanut teille puhumaan.

50 Tiedän, että hänen sanomansa avaa ihmisille tien ikuiseen elämään, ja sen vuoksi puhun, mitä hän on käsenyt minun puhua.»

13

Jeesus pesee oppilaidensa jalat

1-2-3 Kun pääsiäisjuhla lähestyi, Jeesus tiesi, että hän tulisi pian palaamaan Isän luo. Ilta-aterian aikana saatana oli saanut Juudas Iskariotin, Simonin pojan, uskomaan, että juuri sinä yönä tämän olisi paras toteuttaa suunnitelmansa kavaltaa Jeesus. Jeesus tiesi, että Isä oli antanut kaiken Poikansa käsiin ja että hän menisi kohta Jumalan luo, mistä oli tullutkin. Hän rakasti oppilaitaan loppuun asti.

4 Sen vuoksi hän nousi illallispöydästä, riisui viittansa ja kietoi pyyhkeen ympärilleen.*

5 Sitten hän kaatoi vettä pesuastiaan ja alkoi pestä oppilaidensa jalkoja ja kuivata niitä vyötäisillään olevaan pyyhkeeseen.

6 Kun tuli Simon Pietarin vuoro, tämä sanoi Jeesukselle: »Mestari, sinäkö peset minun jalkani?»

* 13:4 Halvimpien orjien vaatetus.

⁷ Jeesus vastasi: »Nyt sinä et ymmärrä, miksi minä tämän teen, mutta kerran sen vielä ymmärrät.»

⁸ Vieläkin Pietari vastusteli: »Ei, et ikinä sinä saa pestä minun jalkojani!»

»Jollen minä pese jalkojasi, et voi olla kanssani», Jeesus vastasi.

⁹ Silloin Pietari huudahti: »Mestari, pese sitten myös käteni ja pääni äläkä vain jalkoja!»

¹⁰ Jeesus vastasi: »Sen, joka on kylpenyt, ei tarvitse kuin pestä pölyt jaloistaan ollakseen kokonaan puhdas. Sinä olet nyt puhdas – mutta kaikki teistä eivät ole.»

¹¹ Jeesus tiesi, kuka kavaltaisi hänet, ja sen vuoksi hän sanoi: »Kaikki teistä eivät ole puhdaita.»

¹² Pestyään oppilaidensa jalat Jeesus puki jälleen viitan ylleen, asettui pöydän ääreen ja kysyi: »Ymmärrättekö mitä äsken tein?»

¹³ Te kutsutte minua opettajaksi ja Herraksi ja teettekin siinä oikein.

¹⁴ Ja koska minä, teidän Herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, teidänkin tulee pestä toinen toistenne jalat.

¹⁵ Olen antanut teille esimerkin: tehkää toisilenne niin kuin minä tein teille.

¹⁶ Kuinka totta onkaan, ettei palvelija ole isäntäänsä arvokkaampi. Samoin ei lähetti ole lähettäjäänsä tärkeämpi.

¹⁷ Nyt te tämän tiedätte – tehkää sen mukaan! Silloin olette onnelliset.

¹⁸ En sano tätä teistä kaikista. Tunnen teidät – itsehän teidät valitsin. Raamatussa sanotaan:

’Yksi kanssani aterialla olevista kavaltaa minut.’
Pian tämä toteutuu.

¹⁹ Puhun asiasta nyt, että te kaiken tapahtuessa uskoisitte, kuka minä olen.

²⁰ Totuus on, että jos joku ottaa vastaan ihmisen, jonka minä olen lähettänyt, hän ottaa vastaan minut. Ja samalla hän ottaa vastaan Isän, joka on minut lähettänyt.»

»*Yksi teistä kavaltaa minut*»

²¹ Nyt Jeesus oli sydänjuuriaan myöten järkyttynyt. Hän huudahti: »Totta se on – yksi teistä kavaltaa minut!«

²² Hänen oppilaansa katsoivat toinen toisiaan kysellen mielessään, ketä Jeesus saattoi tarkoittaa.

²³ Jeesuksen oppilaista se, joka oli hänelle läheisin[†], oli pöydässä hänen oikealla puolellaan ja nojasi päätään hänen rintaansa vasten.[‡]

²⁴ Simon Pietari antoi merkkejä tälle oppilaalle, että hän kysyisi Jeesukselta, kuka tuon kauhean teon tekee.

²⁵ Tämä kysyi hiljaa Jeesukselta: »Herra, kuka se on?«

²⁶ Jeesus vastasi niin että toiset eivät sitä kuulleet: »Se, jolle kastan leipäpalan.»§

Sitten Jeesus kastoi leipäpalan ja ojensi sen Juudaalle, Simon Iskariotin pojalle.

[†] **13:23** Tarkoittaa todennäköisesti Johannesta, tämän evankeliumin kirjoittajaa. [‡] **13:23** Aterialla oltaessa lojuttiin tuon ajan tavan mukaan pöydän ympärillä vasemmalla kyljellä kyynärpäähän nojaten. § **13:26** Kunniavieraalle osoitettu kohteliaisuus.

27 Kun Juudas oli sen syönyt, saatana meni häneen. Jeesus sanoi Juudaalle: »Tee se nyt heti.»

28 Kukaan muu aterialla olevista ei tiennyt, mitä Jeesus tarkoitti.

29 Koska Juudas hoiti yhteisiä varoja, jotkut arvelivat, että Jeesus käski hänen mennä ostamaan tarvikkeita pääsiäisjuhlaa varten tai antamaan rahaa köyhille.

30 Juudas lähti heti ulos pimeään yöhön.

31 Kun Juudas oli mennyt, Jeesus sanoi: »Minun aikani on nyt tullut. Pian on ympärilläni Jumalan kirkkaus, ja kaikki mitä minulle tapahtuu, koituu Jumalan kunniaksi.

32 Jumala antaa minulle oman kirkkautensa – ja tekee sen pian.

33 Rakkaat lapset, kuinka vähän minun lähtöni on enää aikaa. Sitten te ette voi tulla minun luokseni, vaikka etsittekin minua – niin kuin jo olen sanonut.

34 Sen vuoksi annan teille uuden käskyn: rakastakaa toisianne niin kuin minä rakastan teitä.

35 Siitä koko maailma tuntee teidät minun oppilaikseni, että rakastatte toisianne.»

36 Simon Pietari sanoi: »Mestari, minne oikein menet?» Jeesus vastasi: »Nyt et voi tulla minun mukaani, mutta myöhemmin saat tulla perässäni.»

37 »Miksi en voi tulla nyt?» Pietari kysyi. »Minähän olen valmis vaikka kuolemaan puolestasi.»

³⁸ Jeesus sanoi: »Kuolemaan puolestani? Ennen kuin kukko huomisaamuna kiekuu, olet jo kolmesti kieltänyt edes tuntevasi minua.»

14

¹ Jeesus jatkoi puhettaan: »Älkää olko murheisianne. Te uskotte Jumalaan – uskokaa siis minuunkin.

² Siellä missä minun Isäni asuu, on paljon tilaa, ja minä menen sinne valmistamaan teidän tuloanne.

³ Kun sitten kaikki on valmista, tulen hakemaan teitä, ja saatte aina olla minun luonani. Jos niin ei olisi, sanoisin sen teille suoraan.

⁴ Tehän tiedätte, minne minä olen menossa ja miten sinne pääsee.»

⁵ »Emme me tiedä», Tuomas sanoi. »Meillä ei ole aavistustakaan siitä, minne sinä olet menossa – kuinka sitten tietäisimme, miten sinne pääsee?»

⁶ Jeesus sanoi Tuomalle: »Minä olen tie, totuus ja elämä. Isän luo ei kukaan pääse muuten kuin tulemalla minun luokseni.

⁷ Jos olisit ymmärtänyt kuka minä olen, olisit käsittänyt myös millainen minun Isäni on. Tästä lähtien sinä tunnet hänet – olethan nähnyt hänet!»

⁸ Silloin Filippus sanoi: »Anna meidän nähdä Isä, niin olemme tyytyväisiä.»

⁹ Jeesus vastasi: »Etkö sinä, Filippus, vielä tiedä edes kuka minä olen, vaikka olen ollut näin kauan teidän kanssanne? Jokainen, joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän. Miksi siis pyydät saada nähdä Isän?»

¹⁰ Etkö usko, että minä olen Isässä ja Isä minussa? En ole itse keksinyt sitä, mitä puhun, vaan saanut sen Isältä, joka asuu minussa. Hän tekee työtään minun välitykselläni.

¹¹ Uskokaa, että minä olen Isässä ja Isä minussa. Uskokaa edes niiden suurten ihmeiden tähden, jotka olette nähneet minun tekevän.

¹² Totta totisesti: jokainen, joka uskoo minuun, tekee samoja tekoja kuin minä olen tehnyt – ja suurempiakin, koska menen Isän luo.

¹³ Te voitte pyytää häneltä mitä tahansa minuun vedoten, ja minä teen sen, että Isää ylitettäisiin siitä mitä Poika tekee.

¹⁴ Muistakaa: teen kaiken, mitä te minun nimeeni vedoten pyydätte!

Lupaus Pyhästä Hengestä

¹⁵ Jos rakastatte minua, niin myös tottelette minua.

¹⁶ Pyydän Isää antamaan teille toisenkin auttajan*, joka ei jätä teitä koskaan.

¹⁷ Hän on Pyhä Henki, ja hän johtaa teidät koko totuuteen. Useimmat ihmiset eivät ota häntä vastaan, sillä he eivät näe häntä eivätkä tunne häntä. Mutta te tunnette, sillä hän pysyy teidän luonanne ja teissä itsessänne.

¹⁸ En minä hylkää teitä enkä jätä teitä orvoiksi, vaan tulen takaisin luoksenne.

¹⁹ Vain vähän aikaa enää, niin olen jo lähtenyt maailmasta, mutta silti olen lähellä teitä. Mutta palaan elämään – ja tekin saatte elää.

* **14:16** Tai »lohduttajan» tai »puolustusasianajajan».

20 Sinä päivänä te tiedätte, että olen Isässäni, te minussa ja minä teissä.

21 Joka tottelee minua, myös rakastaa minua, ja koska hän minua rakastaa, Isä rakastaa häntä, ja minäkin rakastan ja ilmaisen hänelle itseni.»

22 Juudas – ei Juudas Iskariot, vaan Jeesuksen toinen samanniminen oppilas, Jaakobin poika – sanoi hänelle: »Miksi ilmaiset itsesi vain meille, oppilaillesi, etkä muulle maailmalle?»

23 Jeesus vastasi: »Siksi, että ilmaisen itseni vain sellaiselle, joka rakastaa ja tottelee minua. Myös Isä rakastaa häntä, ja me tulemme ja jäämme hänen luokseen.

24 Joka ei rakasta minua, ei voi myöskään totella minua – eikä Isääni, joka minut tänne lähetti.

25 Puhun teille näistä asioista nyt kun vielä olen luonanne.

26 Mutta kun Isä lähettää teille auttajan†, Pyhän Hengen, minun edustajanani‡, hän opettaa teille kaiken ja muistuttaa teitä siitä, mitä itse olen teille puhunut.

27 Jätän teille lahjan: rauhan. Minun antamani rauha ei ole särkyvä kuten maailman rauha. Älkää siis kantako huolia ja pelkoja.

28 Muistakaa, mitä olen teille sanonut: menen pian pois, mutta tulen vielä takaisin teidän luoksenne. Jos todella rakastatte minua, olette iloisia siitä, että menen nyt Isän luo, joka on minua suurempi.

† 14:26 Tai »lohduttajan» tai »puolustusasianajajan». ‡ 14:26 Sananmukaisesti: »minun nimessäni».

29 Olen puhunut teille edeltäpäin kaikista näistä asioista, että uskoisitte minuun, kun ne sitten tapahtuvat.

30 Minulla ei ole enää tilaisuutta puhua paljoakaan teidän kanssanne, sillä nyt on pahuuden valtiaan hetki. Minuun hänellä ei ole valtaa.

31 Teen vapaaehtoisesti sen, mitä Isä minulta pyytää, jotta maailma saisi tietää minun rakastavan Isää.

Tulkaa, meidän täytyy nyt lähteä!»

15

Oikea viiniköynnös

1 »Minä olen oikea viiniköynnös, ja Isäni on puutarhuri.

2 Hän leikkaa pois sellaiset oksat, jotka eivät tee hedelmiä. Hedelmiä kantavia oksia hän hoitaa: hän karsii niitä, että ne tuottaisivat suuremman sadon.

3 Teitä hän on jo karsinut kaiken sen avulla, mitä minä olen teille puhunut, jotta saisitte enemmän voimaa ja minä voisin käyttää teitä paremmin.

4 Eläkää yhteydessä minuun ja antakaa minun elää itsessänne. Eihän oksa voi kantaa hedelmää, jos se leikataan irti rungosta – ette siis tekään, jos teillä ei ole yhteyttä minuun.

5 Niin, minä olen viiniköynnös ja te olette oksat. Joka pysyy yhteydessä minuun ja jonka elämässä minä saan vaikuttaa, se tuottaa hyvän sadon. Ilman minua ette voi tehdä mitään.

6 Se, joka ei pysy yhteydessä minuun, heitetään hyödyttömänä pois. Irralliset oksat kuivuvat, ne kerätään ja poltetaan muiden roskien kanssa.

⁷ Mutta jos pysytte minun yhteydessäni ja teette mitä minä sanon, saatte pyytää mitä tahdotte, ja se annetaan teille.

⁸ Minun todelliset oppilaani ovat kuin satoiset oksat. Heidän tähtensä ihmiset alkavat kunnioittaa Jumalaa.

⁹ Olen rakastanut teitä samalla tavoin kuin Isä minua. Eläkää minun rakkaudessa.

¹⁰ Kun noudatatte minun sanojani, elätte minun rakkaudessa - aivan niin kuin minäkin noudatan Isäni tahtoa ja elän hänen rakkaudessaan.

¹¹ Puhuin tästä sen vuoksi, että saisitte minun iloni - että se aivan täyttäisi teidät. Teidän riemullanne ei silloin ole rajoja!

¹² Annan teille käskyn: rakastakaa toisianne niin kuin minä teitä rakastan.

¹³ Suurta rakkautta on se, että ihminen menee vaikka kuolemaan ystäviensä puolesta.

¹⁴ Te olette minun ystäviäni, jos teette niin kuin minä sanon.

¹⁵ En nimitä teitä enää palvelijoiksi, sillä isäntä ei usko asioitaan palvelijalleen. Nyt te olette minun ystäviäni, olenhan uskonut teille kaiken, minkä Isä on uskonut minulle.

¹⁶ Ette te ole minua valinneet, vaan minä valitsin teidät. Valitsin teidät, jotta jatkuvasti tuottaisitte hyvää hedelmää, joka säilyy, ja että Isä antaisi teille, mitä ikinä minun nimeeni vedoten pyydättekin.

¹⁷⁻¹⁸ Tahdon teidän rakastavan toisianne, sillä te saatte jo yllin kyllin vihamielisyyttä osaksenne niiden taholta, jotka kääntävät minulle selkänsä.

Mutta eihän se ole uutta: he vihasivat minua jo ennen kuin teitä.

¹⁹ Kyllä he rakastaisivat teitä, jos te kuuluisitte heidän joukkoonsa, mutta te ette kuulu, sillä minä valitsin teidät sieltä, ja siksi he vihaavat teitä.

²⁰ Muistatteko mitä teille sanoin: 'Palvelijaa ei arvosteta enempää kuin isäntäänsä.' Koska he siis vainosivat minua, on aivan luonnollista, että he vainoavat teitäkin. Jos he olisivat kuunnelleet minua, he kuuntelisivat teitäkin.

²¹ Mutta he vainoavat teitä, koska te kuulutte minulle. Eiväthän he tunne Jumalaa, joka minut tänne lähetti.

²² He eivät olisi syyllisiä, ellen minä olisi tullut maailmaan ja puhunut heille. Mutta nyt he eivät voi mitenkään puolustella syntiään.

²³ Jotka vihaavat minua, vihaavat myös Isääni.

²⁴ Ellen olisi tehnyt suuria ihmeitä heidän silmiensä edessä, he eivät olisi vastuussa synneistään. Mutta he näkivät nuo ihmeet ja kuitenkin vihasivat sekä minua että Isääni.

²⁵ Näin kävi toteen se ennustus, jonka profeetat lausuvat Messiaasta: 'He ovat vihanneet minua aivan syyttä.'

²⁶ Lähetän teidän avuksenne Pyhän Hengen, joka on totuuden lähde. Hän tulee Isän luota puhumaan teille minusta.

²⁷ Mutta myös teidän on kerrottava minusta kaikille ihmisille, koska olette olleet kanssani alusta saakka.»

16

Edessä kärsimystä ja iloa

¹ »Olen puhunut tästä kaikesta, ettei mikään mitä tapahtuu, voisi horjuttaa uskoanne.

² Toiset teistä erotetaan seurakunnasta, ja sekin aika tulee, että ne, jotka tappavat teistä jonkun, kuvittelevat tekevänsä palveluksen Jumalalle.

³ Hehän eivät tunne Isää eivätkä minua.

⁴ Puhun teille tästä nyt, jotta vaikeuksiin joutuessanne muistaisitte, että valmistin teitä etukäteen. En ole maininnut siitä ennen, koska olen ollut tämän ajan teidän luonanne.

⁵ Mutta nyt menen takaisin lähettäjäni luo. Kukaan teistä ei kysy miksi –

⁶ te vain surette lähtöäni.

⁷ Itse asiassa teille on kuitenkin hyväksi, että lähden, sillä jollen lähtisi, niin teidän auttajanne, Pyhä Henki, ei tulisi tänne. Jos minä menen, hän tulee – sillä minä lähetän hänet luoksenne.

⁸ Ja kun Pyhä Henki on tullut, hän näyttää maailmalle sen syntisyyden, Jumalan hyvyyden ja tuomiosta vapautumisen.*

⁹ Maailman synty on, että se ei usko minuun.

¹⁰ Jumalan hyvyys on kaikkien ulottuvilla, koska minä menen Isän luo ettekä te enää näe minua.

¹¹ Tuomiosta on mahdollisuus vapautua, koska saatana, kaiken pahan valtiias, on jo tuomittu.

¹² Minulla olisi teille vielä paljon puhuttavaa, mutta te ette kuitenkaan pystyisi sitä nyt ymmärtämään.

* **16:8** Sananmukaisesti: »hän osoittaa maailmalle synnin ja vanhurskauden ja tuomion».

¹³ Kun Pyhä Henki – joka on totuus – tulee, hän opettaa teitä ymmärtämään totuutta. Hänkään ei puhu omiaan, vaan välittää teille sen mitä on kuullut. Pyhä Henki paljastaa teille myös tulevaisuuden tapahtumia.

¹⁴ Hän puhuu minusta: hän selvittää teille, kuka minä olen.

¹⁵ Koko Isän kirkkaus on minun. Juuri tämän Pyhä Henki teille osoittaa.†

¹⁶ Vain hetki enää ja sitten lähden. Silloin ette enää saa nähdä minua. Mutta jonkin ajan päästä näette minut taas.»

¹⁷⁻¹⁸ »Mitä hän oikein puhuu?» jotkut oppilaat kyselivät. »Mitä tämä 'Isän luo meneminen' on? Emme ymmärrä mitä hän tarkoittaa.»

¹⁹ Jeesus näki, että he olisivat halunneet kysellä häneltä ja sanoi: »Mitäkö minä tarkoitan?

²⁰ Maailma on vain iloinen nähdessään miten minulle käy, mutta te joudutte itkemään. Teidän itkunne muuttuu kuitenkin suureksi riemuksi, kun näette minut jälleen‡.

²¹ Te saatte kokea samanlaista iloa kuin nainen, joka on juuri synnyttänyt lapsen: tuskan sijaan on tullut suuri riemu, ja kipu on unohtunut.

²² Te olette nyt suruissanne, mutta minä näen teidät vielä, ja silloin teidät täyttää ilo, jota kukaan ei voi teiltä riistää.

²³ Silloin teidän ei tarvitse pyytää mitään minulta; voitte pyytää suoraan Isältä minun nimeeni vedoten, ja hän antaa teille, mitä pyydätte.

† **16:15** Sananomukaisesti: »Kaikki, mitä Isällä on, on minun. Sen tähden sanoin, että hän ottaa omastani ja julistaa teille.»

‡ **16:20** Sisältyy ajatukseen.

24 Vielä ette ole tällä tavoin pyytäneet, mutta aloittakaa nyt[§]: pyytäkää ja vedotkaa minun nimeeni, niin saatte. Eikä teidän riemullanne ole rajoja.

25 Tähän asti olen puhunut teille varovaisesti, mutta kerran tulee aika, jolloin voin avoimesti kertoa teille Isästä.

26 Silloin voitte esittää hänelle pyyntönne minun nimeeni vedoten, eikä minun tarvitse pyytää Isää täyttämään niitä.

27 Isä itse rakastaa teitä, koska te rakastatte minua ja uskotte minun olevan kotoisin taivaasta.

28 Minähän tulin maailmaan Isäni luota ja olen nyt menossa takaisin hänen luokseen.»

29 »Vihdoinkin puhut selvää kieltä», Jeesuksen oppilaat sanoivat.

30 »Nyt ymmärrämme, että tiedät kaiken eikä sinulle tarvitse mitään selittää. Sen vuoksi uskomme sinun tulleen Jumalan luota.»

31 »Joko te nyt uskotte?» Jeesus kysyi.

32 »Mutta aivan pian – oikeastaan nyt heti – teidän joukkonne hajotetaan. Te menette takaisin kotiinne ja jätätte minut yksin. Minä en kuitenkaan ole yksin, sillä Isä on kanssani.

33 Tämän minä olen teille puhunut, että löytäisitte minussa rauhan. Te joudutte kokemaan maailmassa suuria vaikeuksia ja tuskaa, mutta olkaa levolliset ja rohkeat – minä olen voittanut maailman.»

§ 16:24 Sisältyy ajatukseen.

17

Jeesus rukoilee omiensa puolesta

¹ Kun Jeesus oli lakannut puhumasta oppilailleen, hän katsoi ylöspäin ja sanoi: »Isä, nyt se hetki on tullut! Anna ihmisten nähdä, kuka Poikasi todella on, jotta hän puolestaan saisi osoittaa heille sinun suuruutesi.

² Sinä olet luovuttanut jokaisen ihmisen hänen käsiinsä, ja hän antaa ikuisen elämän kaikille, jotka hän on sinulta saanut.

³ Ikuinen elämä on jokaisella, joka tuntee sinut – ainoan oikean Jumalan – ja Jeesuksen Kristuksen, jonka sinä lähetit.

⁴ Olen ilmaissut ihmisille sinun rakkautesi ja suuruutesi: olen täyttänyt antamasi tehtävän.

⁵ Ja nyt, kun olen tässä edessäsi, Isä, anna ihmisten tajuta, että minulla oli jumalallinen valta-asema sinun luonasi jo ennen maailman luomista.

⁶ Olen puhunut sinusta näille ihmisille, jotka kuuluivat maailmaan. Sinä heidät kutsuit ja annoit minulle. Itse asiassa he olivat jo sinun, mutta annoit heidät minulle. He ovat tahtoneet kuunnella sinua.

⁷ Nyt he tietävät, että kaikki mitä minulla on, on lahjaa sinulta,

⁸ sillä olen tuonut heille sanoman, jonka sinulta sain. He käsittivät puheeni ja tietävät nyt varmasti, että tulin maailmaan sinun luotasi. He myös uskovat sinun lähettäneen minut.

⁹⁻¹⁰ En rukoile sinua maailman puolesta, vaan näiden omiesi, jotka olet antanut minulle. Ja he kaikki – koska ovat minun – kuuluvat sinulle.

Sinä olet antanut minulle heidät ja kaiken, mikä on omaasi. Sen vuoksi minä ilmaisen heille itseni.

¹¹ Lähden nyt maailmasta - he jäävät. Tulen sinun luoksesi. Pyhä Isä, pidä heistä huolta, kaikista niistä, jotka minulle annoit, että hekin olisivat yhtä - niin kuin me.

¹² Täällä maan päällä ollessani olen pitänyt turvassa sinun ominasi kaikki ne, jotka sinulta sain.* Suojelin heitä, niin ettei kukaan heistä joutunut eksyksiin - lukuun ottamatta Juudasta, tuota kadotuksen lasta, josta Raamattuun on edeltäpäin kirjoitettu.

¹³ Nyt tulen sinun luoksesi. Täällä maailmassa ollessani olen kertonut heille sinusta, että he voisivat olla iloisia täydestä sydämestään.

¹⁴ Maailma vihaa niitä, joille sanomani on kelvannut, koska he eivät sopeudu tämän maailman henkeen - niin kuin en minäkään.

¹⁵ En pyydä sinua nyt ottamaan heitä pois maailmasta, vaan varjelemaan heidät joutumasta saatanan valtaan.

¹⁶ Eiväthän he kuulu tähän maailmaan enempää kuin minäkään.

¹⁷ Puhdista heidän sisimpänsä, osoita heille totuutesi. Se, mitä sinä sanot, on totuus.

¹⁸ Lähetän heidät maailmaan niin kuin sinä lähetit minut.

¹⁹ Minä vihkiydyn kuolemaan, jotta he saisivat elää sinulle omistettua elämää.

²⁰ En rukoile vain heidän puolestaan, vaan myös kaikkien niiden, jotka uskovat minuun

* **17:12** Sananmukaisesti: »sinun nimessäsi säilyttänyt ne, jotka annoit minulle».

kuultuaan heidän todistuksensa.

²¹⁻²²⁻²³ Kaikkien puolesta pyydän, että he olisivat yhtä niin kuin sinä ja minä – niin kuin sinä olet minussa ja minä sinussa. Olen antanut heille sinulta saamani kirkkauden. Hekin saavat olla tässä yhteydessä: minä heissä ja sinä minussa – kaikki yhtä, että maailma uskoisi sinun lähettäneen minut ja rakastavan omiasi yhtä paljon kuin minua.

²⁴ Isä, haluan näiden olevan lähelläni – näiden ihmisten, jotka sinä olet minulle antanut – niin että he saavat nähdä kunniani. Sinähän sen minulle annoit, koska rakastit minua jo ennen kuin maailmaa olikaan.

²⁵ Pyhä Isä, maailma ei sinua tunne, mutta minä tunnen sinut. Nämä minun oppilaani tietävät sinun lähettäneen minut.

²⁶ Olen opettanut heitä tuntemaan sinua, jotta myös heissä olisi se rakkaus, jolla sinä minua rakastat, ja jotta minä eläisin heissä.»

18

Jeesuksen pidätys

¹ Tämän puhuttuaan Jeesus lähti oppilaineen Kidronin-puron toisella puolella olevaan öljypuumetsikköön.

² Kavaltaja-Juudas tiesi paikan, sillä Jeesus oli usein ollut siellä oppilaidensa kanssa.

³ Ylipapit ja fariseukset olivat lähettäneet Juudaksen mukana joukon sotilaita ja tempelipoliiseja. Nämä marssivat nyt metsikköön loimuavine soihtuineen ja välkähtelevine aseineen.

⁴ Jeesus tiesi mikä häntä odotti. Hän astui tulijoita vastaan ja kysyi: »Ketä etsitte?»

⁵ »Nasaretilaista Jeesusta», he sanoivat.

»Minä se olen», Jeesus vastasi.

⁶ Kun hän näin sanoi, miehet astuivat taaksepäin ja kaatuivat maahan.

⁷ Hän kysyi heiltä uudestaan: »Ketä etsitte?»

Ja taas he vastasivat: »Nasaretilaista Jeesusta.»

⁸ »Minähän sanoin, että se olen minä, ja koska te kerran minua etsitte, niin antakaa näiden muiden mennä.»

⁹ Tämän Jeesus sanoi toteuttaakseen ennustuksen, jonka oli aikaisemmin sanonut: »En ole kadottanut yhtään niistä, jotka sinä, Jumala, minulle annoit.»

¹⁰ Silloin Simon Pietari veti esiin miekkansa ja sivalsi korvan Malkukselta, ylipapin palvelijalta.

¹¹ Mutta Jeesus sanoi Pietarille: »Pane miekka pois. Enkö tyhjentäisi pohjaan asti sitä maljaa, jonka Isä on minulle antanut?»

¹² Silloin sotilaat ja heidän päällikkönsä ja temppelipoliisit pidättivät Jeesuksen ja sitoivat hänet.

¹³ Ensiksi hänet vietiin Hannaan luo. Hannas oli Kaifaan, sen vuoden ylipapin, appi.

¹⁴ Kaifas taas oli sanonut suuressa neuvostossa juutalaisten johtomiehille: »On parempi, että yksi kuolee kaikkien puolesta.»

¹⁵ Simon Pietari lähti kulkemaan kiinniottajien perässä. Hänen mukanaan tuli eräs toinen oppilas, joka kuului ylipapin tuttavisiin; hän pääsi Jeesuksen mukana pihaan,

16 mutta Pietarin täytyi jäädä portin ulkopuolelle. Sitten se toinen Jeesuksen oppilas puhui portinvartijana toimivalle tytölle, ja tämä päästi Pietarinkin sisään.

17 Tyttö kysyi Pietarilta: »Etkö sinä olekin Jeesuksen oppilaita?»

»En ole!» Pietari sanoi.

18 Sotilaita ja talon palvelijoita värjötteli nuotion ympärillä, sillä yö oli kylmä. Pietari seiso siellä heidän kanssaan lämmittelemässä.

19 Sisällä ylipappi alkoi kysellä Jeesukselta hänen kannattajistaan ja siitä, mitä hän oli heille puhunut.

20 Jeesus vastasi: »Minun puheeni ovat laajalti tunnettuja, sillä olen usein puhunut julkisesti synagogassa ja temppelissä. Kaikki juutalaisten johtomiehet ovat kuulleet minua, enkä puhu kahden kesken mitään sellaista, mitä en olisi julkisestikin sanonut.

21 Miksi kyselette tätä minulta? Kysykää niiltä, jotka ovat kuulleet minua! Täälläkin on joitakin sellaisia. He kyllä tietävät, mitä olen sanonut.»

22 Yksi lähellä seisovista sotilaista läimäytti Jeesusta korvalle. »Sillä tavallako vastataan ylipapille?» sotilas huusi.

23 »Jos valehtelin, niin osoita se», Jeesus vastasi. »Lyödäänkö ihmistä siksi, että hän sanoo totuuden?»

24 Sitten Hannas lähetti Jeesuksen sidottuna ylipappi Kaifaan luo.

25 Tällä välin Simon Pietari seiso nuotiolla lämmittelemässä, ja häneltä kysyttiin taas: »Etkö sinä olekin hänen oppilaitaan?»

»En varmasti», Pietari vastasi.

26 Mutta yksi ylipapin talon palvelijoista – sen miehen sukulainen, jolta Pietari oli lyönyt korvan – sanoi: »Minähän näin sinut siellä puutarhassa Jeesuksen kanssa!»

27 Pietari kielsi senkin. Ja silloin kiekui kukko.

Jeesus Pilatuksen tutkittavana

28 Jeesuksen oikeudenkäynti Kaifaan edessä päättyi aamuyöllä. Sieltä hänet vietiin Rooman maaherran palatsiin. Juutalaiset eivät itse voineet tulla sisälle, sillä pakanan taloon astuminen »saastuttaisi» heidät, eivätkä he sen jälkeen saisi syödä pääsiäislammasta.*

29 Sen vuoksi maaherra Pilatus meni ulos heidän luokseen kysymään: »Mistä te tätä miestä syytätte? Mitä hän oikein on tehnyt?»

30 »Eihän häntä olisi pidätetty, ellei hän olisi rikollinen!» he sinkosivat vastaan.

31 »Viekää hänet sitten mukanne ja tuomitkaa itse omien lakienne mukaan», Pilatus sanoi.

»Mutta me haluamme, että hänet ristiinnaulitaan, ja siihen tarvitaan sinun suostumuksesi»†, juutalaiset vastasivat.

32 Näin täyttyi Jeesuksen ennustus siitä tavasta, jolla hänet surmattaisiin.

33 Pilatus meni takaisin palatsiin ja käski tuoda Jeesuksen eteensä. »Oletko sinä juutalaisten kuningas?» hän kysyi Jeesukselta.

34 »Itsekö näin ajattelet vai ovatko muut sanoneet sinulle niin?» Jeesus kysyi.

* **18:28** Sellainen oli juutalaisten laki. † **18:31** Sananmukaisesti: »Meillä ei ole lupa tappa ketään».

³⁵ »Enhän minä ole juutalainen!» Pilatus tiuskaisi. »Oma kansasi ja ylipapit toivat sinut tänne. Mitä olet tehnyt?»

³⁶ Siihen Jeesus sanoi: »Minun kuninkuuteni ei ole maallista kuninkuutta. Jos se olisi, kannattajani olisivat nousseet vastarintaan, kun juutalaisten johtomiehet lähettivät pidättämään minua.»

³⁷ Pilatus vastasi: »Olet siis kuitenkin kuningas?»

»Olen», Jeesus sanoi. »Olen kuningas. Sitä varten olen syntynyt. Tulin tuomaan maailmalle totuuden. Kaikki ne, jotka rakastavat totuutta, kuuntelevat minua.»

³⁸ »Mikä oikein on totuus?» Pilatus huudahti. Sitten hän meni jälleen ulos kansanjoukon luo ja sanoi: »Ei hän ole syyllistynyt mihinkään rikokseen.

³⁹ Mutta koska on tapana joka pääsiäinen vapauttaa yksi vanki, niin jos haluatte, päästän vapaaksi 'juutalaisten kuninkaan'.»

⁴⁰ Siihen kansanjoukko huusi: »Ei, ei häntä! Päästä Barabbas!» Barabbas oli tunnettu kapinallinen ja murhaaja.

19

¹ Pilatus luovutti Jeesuksen sotamiestensä ruuskittavaksi.

² Nämä tekivät kruunun orjantappuroista ja panivat sen Jeesuksen päähän. Hänen hartioiden he panivat purppuranpunaisen viitan.

³ »Terve, juutalaisten kuningas!» he pilkkasivat ja löivät häntä nyrkillä.

4 Pilatus meni jälleen ulos ja sanoi juutalaisille: »Tuon hänet nyt tänne, mutta teidän on käsitettävä, että pidän häntä syyttömänä.»

5 Sitten Jeesus tuli ulos piikkikruunu päässä ja purppuraviitta yllä. Pilatus sanoi: »Katsokaa tätä ihmistä!»

6 Heti Jeesuksen nähdessään ylipapit ja tempelipoliisit alkoivat huutaa: »Ristiinnaulitse! Ristiinnaulitse!»

»Teidän se on tehtävä», Pilatus totesi. »Minä sanon, että hän ei ole syyllinen.»

7 Syyttäjät vastasivat: »Meidän lakimme mukaan hänen on kuoltava, koska hän sanoo olevansa Jumalan Poika.»

8 Tämän kuullessaan Pilatus säikähti entistä pahemmin.

9 Hän vei Jeesuksen takaisin palatsiin ja kysyi: »Mistä olet kotoisin?» Jeesus ei vastannut.

10 »Miksi et sano mitään?» Pilatus kysyi. »Etkö tajua, että minun vallassani on, vapauteaanko vai ristiinnaulitaanko sinut?»

11 Silloin Jeesus sanoi: »Sinulla ei olisi mitään valtaa minuun, ellei Jumala olisi antanut sitä sinulle. Niinpä ne*, jotka toivat minut eteesi, ovat tehneet suuremman synnin kuin sinä.»

12 Pilatus yritti saada Jeesuksen vapaaksi syytteestä, mutta johtavat juutalaiset sanoivat hänelle: »Jos päästät tämän miehen vapaaksi, et ole keisarin ystävä. Sellainen ihminen, joka julistaa itsensä kuninkaaksi, on kapinassa keisaria vastaan.»

* **19:11** Sananmukaisesti: »hän».

13 Tämän kuultuaan Pilatus toi taas Jeesuksen ulos ja istuutui kivetyllä korokkeella olevalle tuomarinistuimelle.†

14 Pääsiäispäivän aatto oli silloin jo puolessa.

Pilatus sanoi juutalaisille: »Tässä teidän kuninkaanne!»

15 »Vie pois!» he huusivat. »Hänet on tapettava – ristiinnaulittava!»

»Teidän kuninkaanneko minun pitäisi ristiinnaulita?» Pilatus kysyi.

»Ei meillä kuningasta ole, vaan keisari», huusivat ylipapit.

16 Silloin Pilatus luovutti Jeesuksen ristiinnaulittavaksi.

Ristiinnaulitseminen

17 Viimeinkin hän oli heidän käsissään. Hänet vietiin kaupungin ulkopuolelle. Itse hän sai kantaa ristinsä paikalle, jota kutsuttiin »Pääkalloksi», heprean kielellä Golgataksi.

18 Siellä hänet naulittiin ristiin. Samalla kerran ristiinnaulittiin kaksi muutakin, joiden ristit nostettiin Jeesuksen kummallekin puolelle.

19 Pilatus kiinnitytti Jeesuksen pään yläpuolelle kilven, jossa luki: »Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas».

20 Ristiinnaulitsemispaikka oli lähellä kaupunkia, ja sanat oli kirjoitettu hepreaksi, latinaksi ja kreikaksi, joten monet lukivat ne.

† 19:13 Sananmukaisesti: »tuomarinistuimelle, paikalle, jonka nimi on 'Kivitori', hepreaksi Gabbata».

21 Ylipapit sanoivat sen tähden Pilatukselle: »Kirjoitus on muutettava kuulumaan: – ei 'juutalaisten kuningas' vaan – 'Hän sanoi: minä olen juutalaisten kuningas'.»

22 Pilatus vastasi: »Minkä kirjoitin, sen kirjoitin, eikä sitä muuteta.»

23-24 Kun sotilaat – heitä oli neljä – olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, he jakoivat keskenään hänen vaatteensa. Saumattomaksi kudottua paitaa he eivät kuitenkaan leikanneet rikki. »Heitetään arpaa ja katsotaan kuka sen saa», he tuumivat. Näin toteutui se raamatunkohta, jossa sanotaan: »He jakoivat keskenään vaatteeni ja heittivät puvustani arpaa.»[‡]

25 Lähellä ristiä seisoivat Maria, Jeesuksen äiti, Jeesuksen täti Salome, Maria, Kloopaan vaimo, ja Magdalasta kotoisin oleva Maria.

26 Kun Jeesus näki äitinsä ja rakkaan oppilaansa[§], hän sanoi Marialle: »Hän pitää sinusta huolta.»

27 Ja oppilaalleen hän sanoi: »Pidä huolta äidistäni.» Sen jälkeen tämä oppilas otti Marian kotiinsa asumaan.

28 Jeesus tiesi, että kaikki oli nyt loppuun suoritettu, ja hän sanoi niin kuin Raamattu oli ennustanut: »Minun on jano.»

29 Paikalla oli hapanviiniastia, ja joku kastoi siihen sienen, jonka sitten ojensi kepin päässä ylös Jeesuksen huulille.

[‡] 19:23-24 Ks. Ps. 22:18. [§] 19:26 Tarkoittaa todennäköisesti Johannesta, tämän evankeliumin kirjoittajaa.

³⁰ Otettuaan vähän hapanviiniä Jeesus sanoi: »Nyt olen täyttänyt tehtäväni.» Sen jälkeen hän kumarsi päänsä ja antoi henkensä.

³¹ Juutalaisten johtomiehet eivät halunneet tuomittujen olevan ristillä enää seuraavana päivänä, sillä se oli sapatti (ja vielä tavallista suurempi juhlapäivä – pääsiäinen). Sen vuoksi he pyysivät Pilatusta antamaan määräyksen murtaa ristiinnaulittujen sääriluut, jotta miehet kuolisivat nopeammin* ja heidän ruumiinsa voitaisiin ottaa alas ristiltä.

³² Sotilaat tulivat ja katkaisivat ensin ristiinnaulittujen rikollisten sääriluut.

³³ Tullessaan Jeesuksen kohdalle he näkivät hänen jo kuolleen eivätkä katkaisseet hänen sääriluitaan.

³⁴ Yksi sotilaista pisti kuitenkin varmuuden vuoksi keihäällä hänen kylkeensä, jolloin siitä vuoti verta ja vettä.

³⁵ Tämän silminnäkiä on itse selostanut kaiken tarkasti sitä varten, että tekin uskoisitte.

³⁶ Siinä, mitä sotilaat tekivät, toteutui raamatunkohta: »Yhtään hänen luutaan ei rikota»,

³⁷ ja: »He katsovat häneen, jonka ovat lävistäneet.»

Jeesuksen hautaaminen

³⁸ Arimatiasta kotoisin oleva Joosef, joka oli – juutalaisten johtomiehiä peläten – salaa kuulunut Jeesuksen oppilaisiin, meni rohkeasti pyytämään Pilatukselta lupaa ottaa Jeesuksen ruumiin alas ristiltä. Pilatus antoi luvan, ja Joosef laski ruumiin alas.

* **19:31** Sisältyy ajatukseen.

³⁹ Silloin ilmaantui paikalle myös Nikodeemus, joka aikoinaan oli tullut yöllä Jeesuksen luo. Hänellä oli mukanaan kolmisenkymmentä kiloa voidetta, joka oli valmistettu mirhasta ja aloesta.

⁴⁰ Yhdessä miehet käärivät Jeesuksen ruumiin pitkään liinavaatteeseen, jonka he juutalaisten hautaustavan mukaan kyllästivät noilla hyvänhajuisilla voiteilla.

⁴¹ Ristiinnaulituspaikkaa lähellä oli puutarha, jossa oli vielä käyttämätön hautakammio.

⁴² Koska oli kiire saada hautaaminen suoritetuksi ennen sapatin alkua ja hauta oli lähellä, Jeesuksen ruumis pantiin siihen.

20

»Hän elää!«

¹ Sunnuntaiaamuna* niin varhain, että vielä oli pimeää, Maria Magdaleena tuli hautakammion luo ja huomasi, että sen suulla ollut kivi oli vieritetty syrjään.

² Hän meni kiireesti Pietarin ja tämän ystävän, Jeesuksen läheisimmän oppilaan†, luo. »Herran ruumis on viety pois haudasta – en tiedä, mihin!« Maria ilmoitti.

³ Molemmat miehet ryntäsivät haudalle.

⁴ Juostessa Pietari jäi jälkeen, ja hänen ystävänsä pääsi ensin perille,

⁵ kumartui katsomaan sisään hautaan ja näki käärinliinat. Hän ei kuitenkaan mennyt sisälle.

* **20:1** Sananmukaisesti: »viikon ensimmäisenä päivänä«.

† **20:2** Tarkoittaa todennäköisesti taas Johannesta.

⁶ Silloin Pietarikin tuli siihen, ja hän astui sisälle hautakammioon. Hänkin näki käärinliinat

⁷ ja sivummalla, kokoon käärittynä, Jeesuksen päätä peittäneen kankaan.

⁸ Silloin toinenkin oppilas meni sisään hautakammioon, näki tyhjät käärinliinat – ja uskoi, että Jeesus oli noussut kuolleista!‡

⁹ Siihen hetkeen asti he eivät olleet ymmärtäneet Raamatun ilmoittaneen, että Jeesus nousisi kuolleista.

¹⁰ Oppilaat palasivat haudalta kotiinsa.

¹¹ Sillä aikaa Maria oli tullut takaisin haudalle. Hän seisoi sen ulkopuolella ja itki. Lopulta hän kumartui katsomaan sisälle hautakammioon

¹² ja näki kahden valkopukuisen enkelin istuvan – toisen pääpuolessa ja toisen jalkapuolessa – siinä missä Jeesuksen ruumis oli ollut.

¹³ »Mitä sinä itket?» enkelit kysyivät Marialta.

»Koska Herrani on viety pois», hän vastasi, »enkä tiedä mihin hänet on pantu.»

¹⁴ Maria vilkaisi olkapäänsä yli ja näki jonkun seisovan takanaan. Se oli Jeesus, mutta Maria ei tuntenut häntä.

¹⁵ »Miksi itket?» hän kysyi Marialta. »Ketä etsit?» Maria luuli Jeesusta puutarhuriksi. »Jos olet vinyt hänet täältä pois, sano minulle minne, niin minä otan hänet», Maria pyysi.

¹⁶ »Maria!» Jeesus sanoi. Maria kääntyi katsomaan. »Mestari!» hän huudahti.

¹⁷ »Älä koske minuun», Jeesus varoitti, »sillä en ole vielä palannut Isän luo. Mutta mene

‡ **20:8** Sisältyy ajatukseen.

kertomaan veljilleni, että minä palaan Isäni luo, joka on myös teidän Isänne – minun Jumalani ja teidän Jumalanne.»

¹⁸ Maria Magdaleena löysi Jeesuksen oppilaat ja vakuutti heille: »Minä olen nähnyt Herran!» Hän kertoi myös, minkä sanoman Jeesus oli käsenyt heille tuoda.

¹⁹ Myöhään samana iltana Jeesuksen oppilaat olivat koolla lukittujen ovien takana, koska he pelkäsivät juutalaisten johtomiehiä. Yhtäkkiä Jeesus seiso i heidän keskellään. Ens in hän tervehti heitä sanoen: »Rauha teille»,

²⁰ ja näytti sitten heille kätensä ja kylkensä. Oppilaat olivat riemuissaan, kun näkivät Herransa.

²¹ Hän jatkoi: »Niin kuin Isä on lähettänyt minut, samoin minä lähetän teidät.»

²² Sitten hän puhalsi heihin päin ja sanoi: »Ottakaa vastaan Pyhä Henki.

²³ Hänen valtuuttamana an te saatte julistaa ihmisille, että heidän syntinsä ovat anteeksi annetut – ja minä todella annan heille anteeksi. Häneltä teillä on myös valtuus tarvittaessa kieltäytyä julistamasta syntejä anteeksi annetuiksi. Silloin minä en anna niitä anteeksi.»

Tuomas, epäilijä

²⁴ Yksi Jeesuksen oppilaista, Tuomas, jota sanottiin Kaksoseksi, ei ollut toisten kanssa silloin kun Jeesus kävi.

²⁵ He yrittivät vakuuttaa hänelle: »Me todella näimme Herran», mutta Tuomas sanoi: »En usko sitä, ellen näe naulanjälkiä hänen

käsissään – ja kosketa niitä ja pane kättäni hänen kylkeensä.»

²⁶ Kahdeksan päivää myöhemmin nämä miehet olivat jälleen yhdessä, ja tällä kertaa Tuomas oli heidän kanssaan. Ovet olivat lukossa, mutta yhtäkkiä, aivan niin kuin aikaisemminkin, Jeesus seiso i keskellä huonetta ja tervehti heitä.

²⁷ Ja hän sanoi Tuomaalle: »Pane sormesi käsiini. Paina kätesi kylkeeni. Älä ole enää epäuskoinen, vaan usko!»

²⁸ »Sinä olet minun Herrani ja Jumalani!» Tuomas huudahti.

²⁹ Jeesus sanoi hänelle: »Sinä uskot, koska sait nähdä minut. Mutta onnellisia ne, jotka eivät ole minua nähneet ja kuitenkin uskovat.»

³⁰ Jeesuksen oppilaat näkivät hänen tekevän vielä paljon muita ihmeitä niiden lisäksi, joista tässä kirjassa on kerrottu.

³¹ Näistä on kirjoitettu siksi, että tekin uskoisitte hänen olevan Messias, Jumalan Poika, ja että saisitte häneen uskomalla ikuisen elämän.

21

Aamiainen päiväkoitteessa

¹ Myöhemmin Jeesus näyttäytyi jälleen oppilailleen Genesaretin rannalla.

² Siellä oli Simon Pietari, Tuomas, Kaksoseksi kutsuttu, Natanael Galilean Kaanasta, Sebedeuksen pojat Jaakob ja Johannes ja pari muuta oppilasta.

³ Simon Pietari sanoi: »Minä lähden kalaan.»

»Me tulemme mukaan», kaikki sanoivat. Sinä yönä he eivät kuitenkaan saaneet mitään.

⁴ Aamun sarastaessa he näkivät jonkun seisovan rannalla, mutta eivät erottaneet kuka se oli.

⁵ Mies huusi: »Saitteko kalaa, ystävät?»

»Emme saaneet», he vastasivat.

⁶ Silloin hän sanoi: »Heittäkää verkko veneen oikealle puolelle, niin saatte suuren saaliin.» He tekivät niin eivätkä jaksaneet vetää verkkoa veneeseen – sillä se oli täynnä kaloja.

⁷ Silloin Pietarin toveri sanoi: »Se on Herra!» Sen kuullessaan Simon Pietari vetäisi viitan päälleen, hyppäsi veteen ja lähti kohti rantaa.

⁸ Muut jäivät veneeseen ja vetivät täyttä verkkoa maihin, jonne oli matkaa noin sata metriä.

⁹ Kun he pääsivät rantaan, sinne oli tehty nuotio. Hiilloksella oli paistumassa kalaa, ja vieressä oli leipää.

¹⁰ »Tuokaa nyt muutama kala, niitä jotka juuri saitte», Jeesus sanoi – sillä hän se oli.

¹¹ Pietari kahlasi vetämään verkkoa maalle. Se oli täynnä. Hän laski siinä 153 suurta kalaa, eikä verkko ollut kuitenkaan repeytynyt.

¹² »Tulkaa syömään», Jeesus sanoi. Kukaan oppilaista ei uskaltanut kysyä, oliko hän todella Herra, sillä he ymmärsivät, että hän se oli.

¹³ Sitten hän tarjosi vuorotellen jokaiselle heille leipää ja kalaa.

¹⁴ Tämä oli kolmas kerta, kun Jeesus näyttäytyi oppilailleen ylösnousemuksensa jälkeen.

¹⁵ Kun oli syöty, Jeesus kysyi Simon Pietarilta: »Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä toiset?»

»Rakastan», Pietari vastasi. »Tiedäthän sinä, että olen ystäväsi.»

»Huolehdi sitten laumani pienimmistä», Jeesus sanoi.

¹⁶ Jeesus toisti kysymyksensä: »Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua koko sydämestäsi?»

»Rakastan, Herra», Pietari sanoi. »Sinä tiedät kyllä, että olen ystäväsi.»

»Pidä huolta lampaistani», Jeesus sanoi.

¹⁷ Vielä kerran hän kysyi Pietarilta: »Simon, Johanneksen poika, olenko minä sinulle kaikkein tärkein?»

Pietari jo melkein pahastui, kun Jeesus vielä kolmannen kerran kysyi samaa asiaa, ja vastasi: »Herra, sinä tunnet minut sydämen pohjia myöten* – tiedät itse, että olet minulle kaikki kaikessa.»

Jeesus sanoi: »Hoida minun lampaitani.

¹⁸ Nuorempana voit tehdä mitä tahdoit ja mennä minne halusit. Mutta kun vanhenet, ojennat kätesi ja toiset vievät sinut minne et halua mennä.»

¹⁹ Jeesus sanoi tämän ilmoittaakseen, miten Pietari kuolisi[†] ja kuolemallaan todistaisi Jumalan voiman suuruudesta. Sitten Jeesus sanoi hänelle: »Anna minun johtaa itseäsi.»

²⁰ Pietari kääntyi ja näki, että heidän perässään tuli se oppilas, jota Jeesus erityisesti rakasti, se, joka oli kumartunut illallispöydässä

* **21:17** Sananomukaisesti: »tunnet kaikki» † **21:19** Kristillisen perimätiedon mukaan Pietari kärsi myöhemmin marttyyrikuoleman.

kysymään Jeesukselta: »Mestari, kuka meistä sinut kavaltaa?»

²¹ Pietari kysyi Jeesukselta: »Miten hänen käy, Herra? Millä tavalla hän kuolee?»‡

²² Jeesus vastasi: »Jos tahdon, että hän on elossa vielä silloin kun palaan, se on minun asiani – kulje *sinä* minun askelissani.»

²³ Siten Kristukseen uskovien keskuuteen levisi sellainen huhu, että tuo oppilas ei ollenkaan kuolisi. Mutta ei Jeesus niin sanonut. Hän sanoi vain: »Jos tahdon, että hän on elossa vielä silloin kun palaan, se on minun asiani.»

²⁴ Se oppilas olen minä! Olen itse nähnyt nämä tapahtumat ja kirjoittanut ne tähän. On yleisesti tunnettua, että kirjoittamani on totta.

²⁵ Ja luulen, että jos kaikki Jeesuksen elämän tapahtumat kirjoitettaisiin muistiin, tuskin koko maailmaan mahtuisi niin paljon kirjoja!

‡ **21:21** Sisältyy ajatukseen.

Biblica® Avoin Elävä uutinen: Uusi testamentti vapaasti kerrottuna
The New Testament in Finnish: Biblica® Avoin Elävä uutinen: Uusi testamentti vapaasti kerrottuna

copyright © 1976 Biblica, Inc.

Language: Suomi (Finnish)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Avoin Elävä uutinen: Uusi testamentti vapaasti kerrottuna™
© 1976 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Finnish Living News New Testament™

Copyright © 1976 by Biblica, Inc.

“Biblica” on Biblica, Inc:n Yhdysvaltojen Patenti- ja rekisterivirastossa rekisteröimä tavaramerkki. Tavaramerkin käyttö on luvanvaraista.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Tämä teos on saavutettavissa Creative Commons Nimeä-JaaSamoin Kansainvälinen-lisenssin (CC BY-SA) mukaisesti. Tarkastele lisenssiä osoitteessa <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> tai lähetä postia osoitteeseen Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® on Biblica, Inc:n rekisteröimä tavaramerkki, jonka käyttö edellyttää Biblica, Inc:n kirjallista lupaa. CC BY-SA -lisenssin ehtojen mukaisesti tämän teoksen saa kopioida ja jakaa muokkaamattomana sikäli kuin Biblica®-tavaramerkin loukkaamattomuus säilyy. Jos tästä teoksesta luodaan muokattu versio, kopio tai käännös eli johdannaisteos, Biblica®-tavaramerkki on poistettava näkyvistä. Johdannaisteoksessa on ilmoitettava tehdyt muutokset, ja alkuperäisteokseen on viitattava seuraavasti: “Biblica, Inc:n julkaisema alkuperäisteos on avoimesti saavutettavissa osoitteissa www.biblica.com ja open.bible.”

Copyright-ilmoituksen on oltava näkyvissä nimiö- tai copyright-lehdellä seuraavasti:

Biblica® Avoin Elävä uutinen: Uusi testamentti vapaasti kerrottuna™
© 1976 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Finnish Living News New Testament™

Copyright © 1976 by Biblica, Inc.

“Biblica” on Biblica, Inc:n Yhdysvaltojen Patenti- ja rekisterivirastossa rekisteröimä tavaramerkki. Tavaramerkin käyttö on luvanvaraista.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Johdannasteoksen on oltava saavutettavissa samalla lisenssillä (CC BY-SA).

Teoksesta laaditusta käännöksestä voidaan niin haluttaessa ilmoittaa Biblica, Inc:lle osoitteessa <https://open.bible/contact-us>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Avoin Elävä uutinen: Uusi testamentti vapaasti kerrottuna™

© 1976 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Finnish Living News New Testament™

Copyright © 1976 by Biblica, Inc.

“Biblica” on Biblica, Inc:n Yhdysvaltojen Patentti- ja rekisterivirastossa rekisteröimä tavaramerkki. Tavaramerkin käyttö on luvanvaraista.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-08

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 24 Jan 2025 from source files dated 9 Apr 2023

8f5d171b-f483-57b6-a44d-1bcebc5055ec